

A Könyörületes és Megkönyörülő Isten nevében

Prof. Dr. S. Hayri BOLAY: *Üzenetek a KORÁNBól*
Németből fordította, kiegészítette és szerkesztette: **Bolek Zoltán**

Előszó a fordítótól

Kedves Olvasó!

Sokat gondolkodtam, hogy mely művet próbáljam meg lefordítani, valamint megszerkeszteni, egyéni tapasztalataimat beleszőni.

Nehéz volt a válogatás.

Hogy miért is választottam végül is a Koránnal foglalkozó könyvet?

Azért mert a Könyv a muszlimok „Bibliája”, az Alfája és Omegája, az Eredő!

Isteni mű, Isten szavai, törvényei, útmutatásai vannak benne!

Tudni kell olvasni a sorok között, tudni kell értelmesen értelmezni, tudni kell az útmutatásokat helyesen használni!

Maga a Könyv 114 un. szúrára (vers) osztható, a szúrákat ajákra lehet bontani.

Vannak un. mekkai és medinai szúrák, ami azt jelenti, hogy ezeket Mohamed próféta (béke és áldás lengje körül!) hol kapta meg kinyilatkoztatásként Istentől.

A Korán szúrái terjedelmüknél fogva lettek rendszerezve, azaz a Fatiha („Megnyitó”) szúra után a leghosszabb terjedelmű szúra következik, a rövidülnek egészen a Könyv végéig.

Számozásuk is így van, az utolsó, azaz 114. szúra a legrövidebb, a második szúra, melynek elnevezése: „a tehén” szúra, ez a leghosszabb. Minden egyes szúranak van elnevezése. A Könyv végén közlöm a neveket arabul, s a fordítását is.

A könyvem gerincét Bolay professzor írása adja, melyet szükség szerint kiegészítettem, átszerkesztettem, természetesen a lényeg megmaradt, illetve a Korán szúrák is, melyeknek magyar fordítását Dr. Mihálffy Balázs Abdurrahmantól vettem át. Ő volt a Magyar Iszlám Közösség egyik alapítója, első elnöke, sejkje.

E könyvecske eloszthatja a homályokat, sztereotípiákat, félreértéseket, negatívumokat, melyeket manapság divatos az iszlám, vagy annak Szent Könyve, a Korán nyakába varrni!

Kérem, olvassák olyan szeretettel e könyvet, mint amilyen elszántsággal igyekeztem ezt fordítani, ill. megírni.

Bolek Zoltán

Az Iszlám

Az Iszlám egy isteni „szülemény”, mely az utolsó un. nagy „világvallás”.

Ha a zsidó vallást az un. ábrahámi vallások közül idősebb testvérnek nevezzük, akkor az iszlám a legfiatalabb testvérnek tekinthető.

E vallás írásos összefoglalója a Kegyes Koránban található meg.

Ezt az isteni „üzenetet” Mohamed prófétán (béke és áldás lengje körül) keresztül küldte a Teremtő az Emberiségnek!

Gábrriel arkangyal közvetítésén keresztül kapta meg Isten intelmeit, üzeneteit, parancsait, melyet azonnal elmondott a társainak. A társak a kijelentéseket leírták, melyeket Oszmán kalifa alatt rendeztek és egységbe foglaltak.

Az Iszlám minden vonatkozásában:

„Megtiltatott nektek a tetem (döghús), a vér, a disznóhús, s mi nem Isten nevében vágatott, a fojtott, az agyonvert, az agyondöfött, s mit felfalt a ragadozó, kivéve, ha nem teszitek megengedhetővé, s nem bálványoknak áldozott. (Megtiltatott nektek), ha esküt tesztek varázslatra, ez gyűlöletes. Ezen a napon kétségbe esnek azok, kik megtagadták hitvallásotokat, hát ne féljétek őket, hanem féljétek Engem! Ezen a napon teljesítem be nektek a hitvallásotokat, s teljesítem ki reátok kegyemet, s megelégitel benneteket az az Iszlámmal hitvallásként. Ki éhségbe kényszerül, s nem szánt szándékkal, hát az nem bűn számára. Allah megbocsátó és könyörületes.” Korán, 5:3 „Asztal Szúra”

„Íme! A hitvallás Allahnál a megbékélés (akarataiban)!

S nem kerültök szembe azok, kiknek megadatott az Írás, csak miután a tudás is eljött hozzájuk, megszegve az (Írást) egymás között. S ki tagadja Allah ígét, hát íme! Allah Gyors Számvető” Korán, 3:19 „Imrán nemzetsége Szúra”

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a muszlimok hite szerint az Iszlám, mint abszolút monoteista vallás, tanításait egészen Ádámtól, az Ősapától származtatja: Isten az emberi fejlődést mindenkor felújította, ezeket a különböző megújulásokat a Kegyes Koránon keresztül olvashatjuk.

Mi muszlimok ezért is hiszünk az összes prófétában, Ádámtól Mohamedig (béke és áldás lengje őket körül) bezárólag, valamint hiszünk az isteni Könyvek elküldetéseiben, létezéseiben is! Nem lehet senki sem muszlim, ha nem hiszi Isten egyéb, a zsidók és a keresztények számára küldött kinyilatkoztatásokban. Ez a hit hat pillérjeinek egyike, melyek minden alapját a Szent Koránból vették a tudósok.

Ezek alapjai minden muszlim hitének, melyeket a Kegyes Korán részei megalapoznak. Ez a szó, hogy Iszlám- jelenti ezeket a fogalmakat: biztonságos háttér, hűséget, becsületet, odaadást, *a baj elfogadását, stb.*

Mint „terminus technicus”, az Iszlám ezt jelenti: Hit az abszolút hatalmú Egyetlen Teremtőben, a legteljesebb engedelmesség, odaadás és alázatosság Feléje.

Tiszta szívű hit és szeretet az Egyisten felé, minden istentársítás tagadása!

Abszolút monoteizmus, tagadása az Eredőnek bármilyen leszármazását, vagy valakitől való származást, rokonságot!

A teljes megismerésre, tudásra való törekvés a természet törvényeinek, mivel ez által közeledhetünk jobban Isten felé.

Semmi és senki sem lehet „istenti”, még az angyalok és a próféták sem.

Ezekről szólnak az alábbi Korán idézetek:

1. Az Iszlám, mint a hitetlenség ellentéte:

„S nem parancsolta nektek, hogy az angyalokat és prófétákat vegyétek Úrnak. Parancsolna-e nektek hitetlenséget, miután megbékéltetek (Allahban)?” Korán, 3:80

Hitetlenségnek számít az is, ha akár angyalokat, akár bármilyen prófétát istenítünk, vagy akár Isten mellé, mint egyenrangú társnak betesszük!

Isten az Egyedüli, a Megfoghatatlan, az Örökkévaló, az Eredője mindennek, Ő a Teremtő!
Ergo, aki mellérendel valakit, valamit, megkérdőjelezi az Abszolút Hatalmat, a Kizárólagosságot!

A megbékélés Istennek való teljes alávetést, hatalmának elfogadását jelenti.

2. Az Iszlám, mint a többistenhit (politeizmus) ellentéte:

„Mondd: Vegyek-e mást, mint Allahot oltalmazónak? Elindítója égnek, s földnek. Ő az, ki táplál, de nem tápláltatik. Mondd: Elrendeltem, hogy én legyek az első ki megbékél (megtér). S ne légyen (Ő Muhammad) bálványimádó.” Korán, 6:14

3. Az Iszlám, mint szinonimája az Istennel szemben való engedelmességre:

„S ki szebb hitvallásában annál, mint aki megbékéltette (alárendelte) céljait Allahnak, s ő jótévő, s követi Ábrahám hagyatékát, az egyenest? S Allah Ábrahámot felebarátjának vette.” Korán 4:125

4. Az Iszlám analógia az Isten iránti hűségnek, odaadásnak, s az akaratának (végzet) elfogadásának:

„S forduljatok bűnbánattal Uratokhoz, s békéljete meg Őbenne, még mielőtt eljön hozzátok a szenvedés, majd nem pártfogoltatok.” Korán 39:54

A legelső irányelv az a legteljesebb szellemi lényegi alávetés Istennek

A Kegyes Korán emlékeztet arra, hogy minden lényegiség az egész Kozmoszban Isten műve, ezek Neki vannak alárendelve, minthogy Ő az Eredő, a Törvény, az Alkotó, a Megtartó és Működtető.

A Mindenható Isten mindenkinek és mindenkor a létét meghatározó:

„Másra, mint Allah hitvallására vágyhatnak-e, midőn Neki hódol be (minden), mi az egeken és a földön, engedelmisséggel, vagy utálattal, s Hozzá térnek meg.” Korán 3:83

Az első meghódolók Isten akaratának a Próféták voltak

Így beszélt Noé próféta (Béke legyen Vele) a népéhez:

„S ha elfordultok, hát nem kérek nektek a bérből. Az én bérem csak Allahra (tartozik). Elrendeltem, hogy megbékélő (muszlim) legyek.” Korán 10:72

Ugyanilyen alázatos volt Istennel szemben Ábrahám (béke legyen Vele) (Korán, 2:131), József, (Korán, 12:101), Mózes (Korán, 10:84), Jézus (Korán, 3:52) és minden igaz próféta (Béke és áldás legyen Velük!):

„S mi küldénk el előtted küldöttet, csupán Mi sugallánk neki: Íme! Nincs Isten, csak én, hát szolgáljatok.” Korán, 21:25

A Korán a zsidókat és a keresztényeket **a „minimum közösségeknek” hívja:**

„Mondd: Ó Írás népe! Jöjjetek el az egyforma szóhoz (egyezséghez) közöttünk és közöttetek: Nem szolgálunk mást, csak Allahot, s nem társítunk Őhöz senkit, s nem veszi senki közülünk a másikat Ű gyanánt Allah helyett. S ha elfordulnak, hát mondjátok: Valljátok meg, hogy megbékélők (muszlimok) vagyunk.” Korán, 3:64

Az iszlám az utolsó olyan vallás, mely létrejötté után elismert és megkeresett más vallásokat, nem hagyva semmilyen kétséget:

„S ki más hitvallásra vágyik, mint a megbékélés (Iszlám), hát nem fogadtatik el tőle soha, s ő a Túlvilágon a vesztesek között (van).” Korán, 3:85

Emberkép a Kegyes Koránban

Később láthatjuk majd, hogy megalkották az embert. Meglátjuk a Korán verseiből, ahogyan Ádám megteremtett, mint az első ember, valamint láthatjuk majd a fogamzást, az anyaméhet és a gyermek születését is. Ezek olyan dolgok, melyeket annak idején az emberek nem ismerhettek, tudásuk korlátozottabb volt, mint manapság. Az átalakulás tökéletes, s hogyan is lehetne másképpen, hiszen az ember egy isteni mű, teremtmény, mint minden más a világon! Az emberi lény áll a fejlődés csúcán, Istentől ő kapta a legtöbbet. Az ember lett a földön egyfajta helytartó, s Isten tette azzá. Az ember, mint alkotás, átalakulása, történelme során egyfajta műremekké vált, mely mondhatni „megkoszorúzta” Isten alkotását a világmindenségben. Ez a tudományosság is igazolja a Korán isteni eredetét.

„(S mondva volt neki): Ó, Dávid! Íme! Mi megtevénk téged helytartónak a földön, hát ítéld az emberek között igazsággal, s ne kövesd a vágyat, mert az eltévelyít téged Allah útjáról, hát nekik a szörnyű szenvedés, miáltal elfeledik az Elszámolás Napját.” Korán, 38:26

Az ember egyfajta felmagasztaltatást kapott Istentől, hogy uralkodhasson a Földön, még az angyalok is leborultak (Iblisz kivételével) az Első Ember, Ádám előtt (béke legyen Vele!). De az ember törekeny, sérülékeny teremtés is egyúttal, hiszen mindaz amit kapott, Istentől ered, s a törekenységet is Tőle kapta!

E törekenység a testére – lelkére is egyaránt érvényes.

A következő Korán versrészlet is bemutatja:

„Mondá Urad az angyaloknak: Íme! Én megteszek a földön uralkodót, s mondták: Megteszel-e olyat, ki ront rajta, s ontja a vért, miközben mi zengjük dicsőségedet, s szentnek illetünk Téged? Mondá: Én tudom azt, mit ti nem tudtok.” Korán, 2:30

A vers feltárja azt is, hogy minden aggálllyal szemben Isten bizalommal ajándékozta meg angyalain keresztül az embereket.

A Magasztos tudja, hogy lesznek olyanok, akik elbuknak, a vágyak, kísértések hatására, s lesznek olyanok is, akik kontrollálni tudják vágyaikat, ellent tudnak mondani a Gonosz kísértéseinek!

Ez utóbbi emberek erkölceire fog mindenkor építkezni a tisztességes társadalom, kultúra és civilizáció! Ezek az erkölcsi magasságok utat mutatnak a fény, a társadalmi igazságosság, a szolidaritás és a rend felé.

Isten megteremtette, majd megtanította az embereket mindenre, ajándékai révén.

„Olvasd: Urad nevében, Aki megteremtett,

S megteremté az embert alvadékból.

Olvasd: S Urad a Legnemesebb,

Ki a tollal tanít,

S megtanítja az embert arra, mit nem tudott.” Korán, 96:1-5

„S megtanítja az Úr Ádámnak mindannyiuk neveit, majd megmutatá ezeket az angyaloknak, s mondá: Hirdessétek ki a neveket, ha igazak vagytok.

Mondták: Légy dicső! Nincs nekünk tudásunk, csak mit megtanítottál nekünk, hiszen Te vagy a Tudó, a Bölcs.

Mondá az Úr: Ó Ádám! Hírdesd ki nekik neveiket, s midőn ő megvilágosítá nekik neveiket mondá az Úr: Nem mondtam-e nektek, hogy ismerem az egek és a föld titkait, tudom amit kitártok, s amit elfedtek?” Korán, 2:31-33

Ez a Korán versrészlet megmutatja, hogy mennyi mindent tud már az ember, s mennyi mindent kell még megtanulnia. Az ember egy természetes lény. Ez így van akkor is, ha megismeri a természetet, s hisz az Istenben. Egy természetes lény, személy könnyebben utat talál Istenhez.

Az embereknek megteremtett a Szükség és a Szabad Akarat

„Ó emberek! Ti szegények vagytok Allahhoz! S Allah! Ő Korlátlan, a Magasztos!”
Korán, 35:15

„S mondd: Az igaz az Uratoktól jó. S ki akar, hát higgyen, s ki akar, hát tagadjon. Lám! Mi előkészítettük a bűnösöknek a Pokol tüzét, aminek sátra körülöleli őket. S ha záporra vágnak, hát olyan vízzápor záporoztatik rájuk, mint megolvadt ólom, ami megsüti az arcokat. Nyomorúságos ital, s végzetes nyugvóhely.” Korán, 18:29

Az emberek léte szempontjából nem elég a „vegetáció”, szükségeltetik a magasabb rendű tudat, hit!

A Kegyes Korán szerint Isten esélyt adott az embereknek, hogy a hitet megtalálják.

Az Ember elbizakodott, gőgös és önelégült

„Ó Emberek! Íme! Allah ígérete igaz. Hát ne csábítson titeket az evilági élet, s ne csábítson el titeket a csábító.” Korán, 35:5

„Ó, ember! Mi csábít el téged az Uradtól, a Nemestől,
Aki téged megteremtett, s elrendezett, s kiszabott?” Korán, 82:6-8

„S ne menj a földön újongva. Lám! Te nem tépheted szét a földet, s nem érheted fel a hegyeket magasságban.” Korán, 17:37

Ez utóbbi Korán vers heves korholást foglal magába, valamint intést tartalmaz arra nézve, hogy az emberek képességeinek van határa.

„Számítja-e (valaki), hogy nincs felette (Isten fölött) bírása senkinek?” Korán 90:5

Az Ember hálátlan, elviselhetetlen és elégedetlen

„S midőn csapás ér titeket a tengeren, hát eltévelyítenek azok, kikhez fohászkodtok, cs Ő nem. S midőn Ő megmenekít titeket a szárazföldre, ti szembefordultok, s az ember tagadó.”
Korán, 17:67

„Lám! Bizony az ember Urához háladatlan...”Korán, 100:6

„S midőn megéri az embert az ámulás, ő Hozzánk fohászkodik, majd ha Mi megadjuk neki a kegyet Tőlünk, mondja: Hanem a tudás erejével adatott meg nekem. Mi több, az egy kísértés, hanem a legtöbbjük azt nem tudja.” Korán, 39:49

„Íme! Az ember aggodalmasnak teremtett,
Izgatott, midőn megéri őt a gyarlóság,
S húzódozik, midőn megéri őt a jó.” Korán, 70:19-21

„S bizony Mi megteremténk az embert s tudjuk, mit súg neki az ő lelke, s Mi közelebb vagyunk hozzá, mint nyakán az ér.”Korán, 50:16

„Ti hívők! Forduljatok a türelemhez és az imádsághoz segítségért! Allah a türelmesekkel van.” (A Tehén szúra: 2/153)

„Ki vesztené el a reményt Ura irgalmában" - mondta ő-, "ha csak nem a tévelygők?"
(A zarándoklat szúra:15/56

„És ne veszítsétek el a reményt Allah irgalmában! Csak a hitetlen nép veszíti el a reményét Allah irgalmában." (József szúra: 12/87)

A filozófusok folyton feltehetnék a kérdéseket: „Miben reménykedhetünk? Miben áll a reménység forrása?” A Korán a soha nem alvó reménységet is megmutatja, ami az embereket az élethez köti, akár úgy is, mint akik saját magukban hordozzák a reménység forrását. Hogyan helyettesíthetné a - kétség kívül - teremtett ember a reményt és a legnagyobb fokú becsületet, ha olyan gyengeségekkel rendelkezik, mint a hálátlanság, az elhamarkodottság, fogékonyság a mértéktelenségre és csüggedtségre, kérkedés, tisztességtelenség, irigység, szenvedély, ellenszegülési és pazarlási vágy, illetve ha e tulajdonságok kerekednek felül rajta? Mégis e gyengeségek jellemezhetőek úgyis, mint az alkalmatlan és tökéletlen lényeg. Isten mivel azt jól tudja, hogy az ember e gyengeségek, hibák, mértéktelenségek és bűnök alapján vétkeznek, egyidejűleg kinyitotta a kapukat a bűnbánat, bocsánat, és megbocsátás felé. Mert az ember - anélkül hogy észrevenné –ugyanúgy megengesztelődik a rosszra, mint a jóra, ugyanúgy adottságokkal van felruházva a rosszra, mint a jóra. Ha az ember hisz Istenben, a Korán útján jár és a próféták útmutatásait követi és az állatias vágyainak gátat tud szabni, akkor képes a szükségben kiegyensúlyozottá válni és felülemelkedni a gondokon. Tehát Isten e képességét is kölcsönözheti számunkra:

„a lélekre és arra, aki megformálta és sugallta néki a bűnösségét és az óvakodását! Boldog, aki megtisztítja azt, és reményében csalatkozik az, aki megrontja.” (A Nap szúra: 91/7-10)

„Az embert a legjobb alakban teremtettük.” (A fügefá szúra: 95/4)

„Az embert gondra teremtettük.” (A helység szúra: 90/4)

„Allah nem terhel meg senkit sem súlyosabb teherrel, mint aminek elviselésére képes.”
(A tehén szúra: 2/286)

**Az emberi természet eredője a megfontoltság;
Isteni részének záloga melyből vétetett:**

„Megbecsültük hajdan Ádám fiait. És vittük őket szárazföldön és a tengeren és mindenféle jó Dologgal láttuk el őket. És azok között, akiket teremtettünk, sokak fölé emeltük őket jól láthatóan.” (Al-Isra-Az éjszakai utazás szúra: 17/70)

„Mi felajánlottuk a megbízatást (Al-Amánátá) az egeknek, a Földnek és a hegyeknek. Ők azonban vonakodtak magukra venni azt és tartottak tőle. Az ember pedig magára vette. Bizony, ő kegyetlen és tudatlan,” (A klánok szúra: 33/72)

**Ezen képességekkel felöveztetett, az ember ezért teremtetett,
Mégmérettetett és szolgálatra bocsátatott**

„aki megteremtette a halált és az életet, hogy próbára tegyen benneteket, ki munkálkodik a legjobban? Ó a Büszke és a Megbocsátó,” (Az országolás szúra: 67/2)

„Vajon azt gondolják az emberek, hogy hagyjuk őket, hadd mondják "hiszünk", anélkül, hogy próbára lennének téve?” (A pók szúra: 29/2)

„A dzsinneket és az embereket azért teremtettem, hogy engem szolgáljanak.” (A rostáló szelek szúra: 51/56)

Az ember és különösen a hívő ember mindenk felett értékes és becses Isten előtt

„ha valaki megöl egy emberi lényt, anélkül, hogy annak halála bosszú lenne valaki másnak a megöléséért, vagy megtorlás lenne azért, hogy a megölt romlást okozott volna a földön - akkor olyan az, mintha az összes embert ölte volna meg.” (Az Asztal szúra: 5/32)

„Aki szándékosan öl meg egy hívőt, annak a gyehenna lesz a jutalma s abban fog égni örökké.”
(Az asszonyok szúra: 4/93)

„Akik nem hisznek Allah jeleiben, megölik jogtalanul a prófétákat, és megölik azokat az embereket, akik méltányosságra szólítanak föl, azoknak add hírül, hogy fájdalmas büntetés lesz osztályrészük.”
(Imrán nemzettsége szúra: 3/21)

Aki a Földön magas célokat követ és a szellemi értékeket keresi, annak e sorok biztosan elnyerik tetszését, még egyszer olvassa el őket!

Isten és a Korán után az Ember képviseli a legnagyobb értéket a Földön. Mégis ami az értékét még magasabbra emeli, az nem más, mint az ő fölötté álló Értékhez való kötődés, ami az örökléthez segíti hozzá. Ez pedig lehetségessé válik mihelyst különféle kapcsolódások teremődnek Isten és Ember között, a Társadalom és Természet között, ami a továbbfejlődés egyetlen járható útja.

A megfelelő természetű ember formálja a környezetét és hozzáidomul ahhoz. Az állatok ellenben a környezetükhöz alkalmazkodnak. Abban mutatkozik meg az ember szociális oldala, hogy a kultúrája és civilizációja milyen nézőpontot alakít ki. Ebből is adódik az ember értéke a társadalmon belül. Azzal, hogy az emberi társadalom alkotni képes, Istentől kölcsönzött különféle nyelvek és ízlések épülnek be a társadalmakba. (lásd A rómaiak szúra: 30/22)

„Ti emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket s népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy ismerkedjete, és ismerjéte meg egymást! Allah előtt azonban az a legnemesebb közületek, aki a legjobban óvakodik az Allah szerinti tettekkel. Allah Tudó és Hozzáértő.” (A lakosztályok szúra: 49/13)

Egy olyan társadalomban, ahol istenfélő és isten előtti tekintéllyel rendelkező emberek vannak, ott testvériesség uralkodik és az igazság lesz a legfőbb alapelv, ennek a társadalomnak az igazmondás lesz az általános jelmondata. Az ember Isten akaratából szeret, az ember maga Isten akaratából létezik: így egy igaz társadalomban sem egyenetlenség, sem ármány, de még vérontás sem tud elhatalmasodni.

Isten semmilyen népet nem taszít romlásba, addig, míg a nép saját magát nem veszejt el:

„Allah nem változtat meg semmit valamely népben, ameddig ők meg nem változtatják azt, ami az ő lelkükben van. Am ha Allah valami rosszat akar egy népnek, azt elhárítani nem lehet. És rajta kívül nincs más gyámolítójuk.” (A mennydörgés szúra: 13/11)

Amikor az ember, mint egyén, vagy mint társadalom a becsületét és a jó hírnevét megóvni szándékozik, akkor nem hagyhatja el az Istene által kijelölt ösvényt és le kell győznie a kísértést. A legnagyobb segítség Istentől jön, noha ez összefügg az őszinteségével. Az embernek a hitével és az istentisztelettel, az imádságával Isten felé kell fordulnia, ezzel kitárulkozik Isten előtt, és az alaptermészetének ismeretére, a társadalom erkölcsiségére is nyitottá válik. De ehhez erőfeszítéseket kell tenni:

„És hogy az embernek az lesz csak osztályrésze, amiért buzgólkodott,” (A csillag szúra 53/39)

Az ember kitérülése a külvilág felé:

Elmélkedés a természetről és a külvilágról

Az ember környezete, a természet, a külvilág, a kozmosz, a csillagok egy megállapított Rend felé mozdul el és fejlődik. A kegyes Korán a Természet imádott és félt állapotából vétegetett, melynek lényegének összetettsége kifelé és megszabottan hat, a hold, a csillagok és minden egyéb az emberek számára felajánlatott:

„És szolgálatokra rendelte a Napot és a Holdat, amelyek fáradhatatlanul haladnak pályájukon. És szolgálatokra rendelte az éjszakát és a nappalt.” (Ibrahim szúra: 14/33)

Isten a magasztos ki a Természet és a Világmindenség Lényege felajánlotta számunkra e szolgálatokat, ám kijelölt számunkra is Törvényeket, mellyel szemben a Mindenség és a Természet is alulmarad. Ezen a Törvények teszik lehetővé azt, hogy a Természetet megértsük:

„Vajon nem látták, hogy a földre jövünk és megkisebbitjük azt a szélein?” (A mennydörgés szúra: 13/41)

Míg a Föld átmérője csökken, a Világmindenség kifelé terjed:

„Az eget erővel építettük meg és tágassá tettük.” (A rostáló szelek szúra: 51/47)

Ezen kapcsolódások oka és hatása mellett a Természeti jelenségek állandóan, pontosan és hibátlanul működnek.

„Vajon nem láttad, hogy Allah vizet bocsátott le az égből és a föld reggelre kelve zöldellő lett.” (A zarándoklat szúra: 22/63)

„Allah az, aki szeleket küld, amelyek felhőket támasztanak. És kiteríti azokat az égen, ahogy akarja, és foszlányokká teszi azokat. Aztán látod, hogy sűrűn szitáló eső hullik a hasadékaiból.” (A rómaiak szúra: 30/48)

Minden a Mércé és a Számadás alapján történik

„És vizet bocsátottunk le bizonyos mennyiségben az égből, és a földön szállásoltuk azt el.” (A hívők szúra: 23/18)

„Allah szabja meg az éjszaka és a nappal mértékét.” (A beburkolózott szúra: 73/20)

„Mi mindent meghatározott mértékre teremtettünk.” (A Hold szúra: 54/49)

Elmélkedés a Természet lényegéről

Mindenek fölé, amit a Világmindenség és a Föld hordoz, Eszmeiséget kell teremtenünk. Ahogy ezen eszmeiségből fakadó lényegek megteremtődnek, munkálkodásukkal, elmozdulásukkal irányítani fogják a Világmindenségben ható erőket. Ebből alakul ki a kutatás, a tudomány és a filozófia:

„Az eget és a föld megteremtésében, az éjszaka és a nappal váltakozásában, a hajókban, amelyek sietve haladnak a tengeren, szállítva azt, ami hasznos az embereknek, abban, hogy Allah vizet bocsát le az égből, és újjáéleszti vele a földet, miután az már meghalt, és amelyet mindenfajta állattal szór tele, a szelek forgandóságában, a felhőkben, amelyek az ég és a föld között szolgálni kényszerülnek - mindebben jelek vannak egy olyan nép számára, amely használja az eszt.” (A tehén szúra: 2/164)

Tengerek, folyók, eső, élőlények, anyagok – minden értünk teremtett

„A te Urad az, aki tovahajtja nektek a hajókat a tengeren, hogy törekedjete az Ő kegye után. Bizony, Ő mindig is irgalmas volt hozzátok.” (Al-Isra-Az éjszakai utazás szúra: 17/66)

Bizonyos az, hogy nem csak az amit a Föld adományoz nekünk, hanem az is amit az Ég juttat számunkra Istentől értünk adatott meg. Gondoljunk csak bele, hogy ha az Ég nem omlik ránk, a Csillagok és a Bolygók, a Világűr a maguk szerkesztett pályájukon nem semmisülnek, meg és nem ütköznek össze –vajon mindezen dolgok maguktól vannak?

„Vajon nem láttad, hogy Allah a szolgálatotokra rendelte mindazt, ami a földön van, és a hajókat, amelyek az Ő parancsára sietve haladnak a tengeren, és hogy Ő tartja vissza az eget nehogy az - ha csak nem az Ő engedelmével - lezuhanjon a földre. Bizony, Allah Gyengéd és Irgalmas az emberek iránt!” (A zarándoklat szúra: 22/65)

„Vajon nem látták-e, ahogy a madarak kiterjesztik és összehúzzák fölöttük a szárnyukat? Egyedül a Könyörületes tartja meg őket. Ő mindent átlát.” (Az országglás szúra: 67/19)

„És bizony, van okulni valótok a jószágokban. Inni adunk nektek abból, ami a belsejükből van és még számos hasznótok van belőlük. És ehettek belőlük.” (A hívők szúra: 23/21)

ELMÉLKEDÉS A VILÁG SZÁMTALAN SZÉPSÉGÉRŐL

„És a földön egymással szomszédosan különböző pászták vannak és szőlőskertek és gabona és pálmafák- ugyanabból a gyökérből sarjadva csoportosan, vagy magányosan, egyazon vízzel öntözve. És mi egyeseket mások elé helyeztünk a gyümölcsükben. Bizony, ebben jelek vannak egy olyan nép számára, amely használja az eszt.” (A mennydörgés szúra: 13/4)

„Vajon nem láttad-e, hogy Allah vizet küldött le az égből és forrásokként bocsátotta a földbe? Aztán különféle fajta gabonát sarjaszt általa. Majd elszárad és látod, hogy elsárgult. Aztán száraz kóróvá teszi. Intés van ebben azoknak, akiknek eszük van.” (A csapatok szúra: 39/21)

„Vajon nem látták, hogy mindenféle pompás növény fajtából mennyit sarjasztottunk a földön? Bizony, jel van ebben! Ám a legtöbben közöttük nem hisznek!” (A költők szúra: 26/7-8)

Sok – a hétköznapi élethez kapcsolódó – dolgunkat csak akkor ismerjük meg igazán, ha nélkülöznünk kell őket.

„Vajon nem tettük-e fekhellyé a földet, és cövekekké a hegyeket? És teremtettünk benneteket páronként, és alvásotokat pihenéssé, az éjszakát köntössé, és a nappalt megélhetéssé tettük. És fölétek hét szilárd égboltot építettünk, és egy fényesen égő lámpást készítettünk,”
(Az üzenet szúra: 78/6-13)

És hogyan vélekedik az ember változatosságról hogy két ujjbegy, de még két ujjlenyomat sem egyforma?

Ezt alátámasztják a tények, ugyanis nincs két olyan ember a földön, aki azonos ujjlenyomat szerkezettel rendelkezik, ez olyan adat, amelyet a bűnügyi nyomozások is megerősítenek:

„Nem! Esküszöm az önmagát sajnálóra! Azt gondolja-e az ember, hogy nem gyűjtjük össze majd a csontjait? De igen! Mi képesek vagyunk arra, hogy akár az ujjatok begyét is a helyére tegyük. De nem! Az ember bemocskolta magát” (A feltámadás szúra: 75/2-5)

A TEREMTÉS HOGYAN TÖRTÉNHESETT?

A kegyes Korán több versszaka említést tesz az egész és egyedüli Teremtésről, melyben a Világmindenség Lényege foglaltatik:

Kezdetben az Ég és a Föld Egy Egész volt, aztán Isten szétválasztotta az Egészet:

„Azok, akik hitetlenek, vajon nem látták, hogy az egek és a föld összefüggő tömeg volt, és mi választottuk szét azokat, és minden élő dolgot mi hoztunk létre a vízből?”
(A próféták szúra: 21/30)

A Teremtés kezdetben az Égben véttetett és aztán fordult a Föld felé

„Ő irányítja az Igét (El-emra) az égből a földre.” (A leborulás szúra: 32/5)

Maga a Teremtés az Égben füstből (vagy gázból) valósult meg, ez olyan magyarázat, melyet a mai ismereteink is megerősítenek, tehát a tudomány mai állásának megfelel:

„Aztán az ég felé fordult - és az még füst volt - és azt mondta annak és a földnek: 'Jöjjetek ide önként, vagy akaratotok ellenére!' Azok ketten azt mondták: 'Odamegyünk önként.' És úgy rendelkezett az egek felől, hogy hét ég legyen két nap alatt. És mindegyik égnek kijelölte (Euhe) a dolgát.” (A részletezettek szúrá: 41/11-12)

Természetesen nem értelmezhetjük itt a „nap”-ot (24 óra) szó szerint, mert nem a mi szóhasználatunkban alkalmazza a Korán az egy napot (lehet 1000 év vagy év milliók is, hiszen Istennek egy perc az emberi időszámításban eónoknak felelhet meg).

Ezek után fog hozzá Isten a Teremtmények megalkotásához. Az Élet a kezdetben a Vízből vétetett:

„és minden élő dolgot mi hoztunk létre a vízből?” (A próféták szúrá: 21/30)

„És az Ő jelei közé tartozik az egek és a föld teremtése és az, hogy mindenféle állatot terjesztett el rajta.” (A tanács szúrá: 42/29)

Az életnél és az élőlényeknél is nagyobb a Víz jelentősége. És a kezdetben az ember teremtése is a Vízből valósult meg.

Sem hiba, sem szabálytalanság nem található a Teremtésben

Aki a Világ keletkezésében és a Lényegében hibát keres és fenntartásokkal él ezzel kapcsolatban, pontosan utána tud nézni ennek az alábbiakban:

„aki hét égboltot teremtett egymás fölé. Nem látsz egyenetlenséget a Könyörületes teremtésében. Tehát nézd meg az eget! Látsz-e vajon valami hibát, vagy repedést?”
(Az országglás szúrá: 67/3-4)

Az ember is a Teremtmények közül egy

Megbecsült és felmagasztalt lény az Ember, noha csak egy a sok teremtmény közül. A Teremtésével kapcsolatosan sok vonatkozással rendelkezik a Korán. Még részletesebben a Próféták hagyományai során ölt ez formát. Mint Anyag a kezdetben az ember teremtése az Agyagból indult ki. A Korán azt is tudatja velünk, hogy az ember a biológiai jellegét tekintve Agyagból és Vízből áll. Ezen anyagokból azonban csak az ember formája alakult ki, de ott van az, ami csak az emberre jellemző: a Lélek:

„aki jól csinált meg mindent, amit megteremtett, és aki először agyagból formázta meg az embert, aztán utódait spermából: hitvány folyadékseppből alkotta aztán megformázta őt és életet lehelt belé a lelkéből és hallást, látást és a szíveket adta nektek. Milyen kevésbé vagytok hálásak!” (A leborulás szúrá: 32/7-9)

Az eredetünk nem egy maroknyi agyag és egy csepp folyadék?

„Mi teremtettük az embert férfi ondócsépp és a női petesejt összevegyülése utáni alakult vérrögéből, hogy próbára tegyük őt. És hallást és látást adtunk neki.” (Az ember szúra: 76/2)

A Világ Rendje a véletlennek nem ad semmi esélyt. Tehát önmagában semmilyen Lényeg, sőt a Világegyetem, mint Mindenség sem képes önmagától kialakulni, sem a teremtésük oka nem képes önmagától alkotni. Minden mindennel összefügg és nem életképes önmagában. Az oksági lánc vége egy Teremtőhöz vezet, a Korán nyelvezete szerint Allahhoz jutunk el e kérdések megválaszolásával.

Mivel Isten mindent megteremtett, kell valami, ami ezt alátámasztja; Anyag, Forma és Szellem megadatott illetve nem képes magát megteremteni, önmagukban az Értékük elvész.

ALLAH

(NÉHÁNY SAJÁTSÁGA)

A fenséges Isten, minden Lényegnek Teremtője és Kormányzója, a következőképpen ír önmagáról:

„Allah az egek és a föld fénye. Az Ő fénye fülkéhez hasonlít, amelyben lámpás van. A lámpás üvegben van. Az üveg mintha fényes bolygó lenne; egy áldott fa, az olajfa olajától lobban föl. Egy olajbogyó fa, amely nem keleti és nem nyugati; az olaja csaknem világít, úgy hogy nem érte tűz. Fény a fényre Allah az Ő fényéhez vezérli azt, akit akar. Allah példabeszédeket mond az embereknek. Allah minden dolog tudója.” (A világosság szúra: 24/35)

Isten létezik,

Ő egyetlen és egyedülálló – ez a monoteizmus, azaz egyistenhit

„Mondd: "Ő Allah, az egyedüli, Allah, a Kitartó! Nem nemzett és nem nemzetett, És nem fogható hozzá senki sem." (Az őszinte hit szúra: 112/1-4)

Isten mindenek felett áll, nincsenek korlátjai, Tér és Idő nem szab számára határokat

„Allahé a Napkelet és a Napnyugat, tehát ahová csak fordultok, Allah orcája (Fathamma) ott van. Allah Bőséges és Tudó. A keresztények azt mondták: "Allah fiút nemzetett." Magasztaltassák! Bizony, Ővé minden, ami az egekben és a földön van. Mindenki néki engedelmeskedik (Kanitún).” (A tehén szúra: 2/115-116)

Isten hatalma végtelen és korlátlan

„Ő az egek és a Föld Kitalálója. Ha döntést hoz egy dologban, akkor csupán azt mondja annak: "Legyél!" - és az van.” (A tehén szúra: 2/117)

Isten Ég és Föld Ura, Ő a mindent felölelő bölcsesség, a Mindentudó, aki a Teremtésének Lényegére sem hagyatkozik rá:

„Ő az, aki isten az égben és isten a földön. Ő a Bölcs és a Tudó.” (Az aranydíszek szúra: 43/84)

„És áldott legyen az, akié az országzás az egekben és a földön, és ami a kettő között van. Nála van az Óra tudása. És hozzá lesz majd visszatérésetek.” (Az aranydíszek szúra: 43/85)

„Tudd hát meg, hogy Allahon kívül nincs más isten, és kérj bocsánatot a vétkeidért és a hívő férfiakért és nőkért. Allah tudja, hol sűrögtök-forogtok, és hol nyugszotok.”
(Mohammed szúra: 47/19)

Istenben bízunk kell

„Allah, nincs más isten rajta kívül! Allahra hagyatkozzanak hát a hívők.”
(A kölcsönös becsapás szúra: 64/13)

Isten minden alantas tulajdonságtól mentes, nem táplálkozik, nem csillapítja szomját, társtalan, nem nemez és nem nemzetett, nem hibázik, nem alszik, nem hal meg, örökké él. Semmi sem esik neheze:

„Allah - rajta kívül nincs más isten - az Élő, és a Gondoskodó. Nem vesz rajta erőt szendergés, sem álom. Övé minden, ami az egekben és a földön van. Ki az, aki engedélye nélkül közbenjárhatna Nála a Feltámadás Napján? Tudja azt, ami előttük van, és azt, ami mögöttük van. Ők (a teremtményei) azonban nem fognak föl semmit az Ő tudásából, kivéve azt, amit Ő akar. Trónusa átöleli az egeket és a földet. Megőrzésük nem görnyeszt meg őt. Ő a Magasztos és a Hatalmas.” (A tehén szúra: 2/255)

Isten irgalmas, az embereknek bizalmat és biztonságot ad, örökérvényűen meglát mindent, mert Ő a korlátlan hatalom Ura:

„Ő Allah, akin kívül nincs más isten. Ő a rejtett és a nyilvánvaló dolgok tudója. Ő a Könyörületes és az Irgalmas. Ő Allah, akin kívül nincs más isten, a Király, a Szentséges, a Béke, a Biztonság, az Uralkodó, a Büszke, a Kényszerítő. Magasztaltassék Allah! Mennyire fölötte áll annak, amit társítanak mellé!” (A számkivetés szúra: 59/22-23)

Mindent a Földön és az Égen akár élő, akár élettelen – a nevén szólíttatik

„Ő Allah, a Teremtő, az Alkotó, és a Megformázó. Őt illetik meg a jóságos nevek. Őt magasztalja mindaz, ami az egekben és a földön van. Ő a Büszke és a Bölcs.”
(A számkivetés szúra: 59/24)

ISTEN MINDEN EGYEDÜLI TEREMTŐJE

Az egyedülként létező Isten, akinek lényege és a tulajdonságai a bölcsességétől vezérelve megíratott, minden dolgok egyedüli teremtője. Világok, Világegyetem, Lények sincsenek véletlenül, nem maguktól lettek. Ezzel egyetért a tudomány és az értelem.

A Korán versei itt a mi értelmünkhöz folyamodnak és megtartanak minket a végiggondolás útján:

„Allah az, aki felemelte az egeket látható támaszok nélkül, aztán felült a trónra és szolgálatra rendelte a Napot és a Holdat, mindegyikük megszabott időre futja be a pályáját. Ő irányítja az Igét. Ő magyarázza meg a jeleket/verseket. Talán bizvást bíztok abban, hogy találkozni fogtok az Uratokkal.” (A mennydörgés szúra: 13/2)

„Bizony, az Urad az, aki mindenek teremtője és tudója.” (A mennydörgés szúra: 15/86)

„Allah mindenre képes.” (A teremtő szúra: 35/1)

„És Ő az, aki kiterítette a földet és szilárdan rögzített hegyeket és folyókat helyezett rá. És minden növényből egy párt sarjasztott rá. Ő takarja be a nappalt az éjszakával. Bizony, ebben jelek vannak egy nép számára, amely elgondolkodik.” (A mennydörgés szúra: 13/3)

Isten teremt, megismétli a Teremtését vagy teljesen új dolgokat teremt meg. Ez állandó, folytonos Teremtést jelent:

„És Ő az, aki véghezviszi a teremtést kezdetben, aztán megismétli azt. Ez könnyebb neki. Ő példázza a legmagasztosabbat az egekben és a földön. Ő a Büszke és a Könyörületes.”
(A rómaiak szúra: 30/27)

Ez és még sok hasonló vers a Koránból mutatnak rá Isten maradandó hatására a folytonos Teremtés során. Tehát Isten védelmezője és fejlesztője is a teremtményeinek.

MI LENNE, HA ISTEN NEM LÉTEZNE?

A kegyes Korán ezt megkérdezi a tudatlanoktól és feleletet is vár erre. Ami valamilyen szinten „költői”, hiszen ezekre az Istent tagadó kérdésekre egyúttal meg is felel:

„Vagy a semmiből teremtettek? Vagy talán ők a teremtők?!” (A hegy szúra: 52/35)

„Vagy ők teremtették az egeket és a földet? De nem! Nincs szilárd bizonyosságuk semmiben.” (A hegy szúra: 52/36)

„Vagy Allahon kívül más istenük van? Magasztaltassék Allah! Mennyire fölötte áll Ő annak, amit társítanak mellé!” (A hegy szúra: 52/43)

Ezen kérdésekre az ateisták és a materialisták nem tudnak megfelelni, a Korán maga ad választ erre. Ha létezne egy mási Isten Allahon kívül, akkor zavarodottság lenne a Világegyetem vezetésében és vezérletében. Nem tudnánk a Világ egy Uráról beszélni:

„Ha az egekben és a földön rajta kívül más istenek lennének, akkor bizony mindkettő romlásnak indulna. Magasztaltassék Allah, a trónus Ura! Mennyire fölötte áll Ő annak, amit állítanak!” (A próféták szúra: 21/22)

A KORÁN ÉRVELÉSE ISTEN LÉTEZÉSÉRŐL

A Korán majdnem minden Istenbizonyítékánál kozmológiailag értekezik, az Ok és Okozat közti kapcsolatot tényekkel támasztja alá, és a Nagy Műből kiindulva az oksági lánc annak Alkotójához vezet. Egy másik rész a minden alapját alkotó Elrendeltetésre utal, ami a Világ történéseit illetően egy határozott – eleve elrendeltetett - tervet követ:

1) A Nappal és az Éjszaka, a Nap és a Hold bizonyítékai Isten létezésének

„Az Ő jelei közé tartozik az éjszaka, a nappal, a Nap és a Hold. Ne boruljatok le sem a Nap, sem a Hold előtt! Boruljatok le inkább Allah előtt, aki teremtette azokat - ha valóban Őt szolgáljátok!” (A részletezettek szúra: 41/37)

2) A Villám, az Eső és más természeti jelenségek is Isten létezéséről tanúskodnak. A következő verssorok egy létező, érzékelő és Isten akarata Rendre hívják fel a figyelmet

„És a jelei közé tartozik, hogy megmutatja nektek a villámot - félelmet és vágyakozást keltve bennetek - és vizet bocsát le az égből és feléleszti általa a földet, miután az már meghalt. Bizony, jelek vannak ebben azok számára, akik élnek az eszükkel.” (A rómaiak szúra: 30/24)

3)Az Élet legkisebb alkotóeleme a sejt. A benne lévő protoplazma érzékeny más sejtek vonzására valamint a hőmérsékletre, ezek jelentősen befolyásolják az Élet kialakulását. Vajon tartalmaz a következő versutalást az élő sejtekre?

„Allah az, aki kettéhasítja a magszemet és a datolya magvát, hogy csírázhassanak. Ő hozza világra az élő a halottból s a halottat az élőből. Íme, ez Allah! Hogyan fordultok el tőle?” (A jószág szúra: 6/95)

4)Az ember a legnagyobb bizonyítéka Isten létezésének

„És a jelei közé tartozik az, hogy porból teremtett benneteket. Aztán, íme, emberek lettetek, akik szétszóródtatok a földön.” (A rómaiak szúra: 30/20)

5)Isten a Teremtés során mindent párosával alkotott meg, férfi és nő társulása – éppen úgy egy jele Isten létének.

„És a jelei közé tartozik az, hogy saját magatokból feleségeket teremtett nektek, hogy velük lakozzatok. És szeretetet és irgalmat rendelt el közöttetek. Bizony, jelek vannak ebben azok számára, akik elgondolkoznak.” (A rómaiak szúra: 30/21)

6)Vajon van e különbözőség az emberi nyelvek és bőrszínek között, amelyek az örökölhető tulajdonságok és törzsi kapcsok jelei?

„És a jelei közé tartozik az egek és a föld megteremtése s a nyelvek és színek változatossága. Bizony, jelek vannak ebben a teremtményeknek.” (A rómaiak szúra: 30/22)

7)Maga a nyugodt álom is egy kegy, amit Isten nekünk megadatott

„És a jelei közé tartozik, hogy éjjel alusztok, és hogy nappal törekedtek a kegye után. Bizony, jelek vannak ebben azoknak, akik hallanak.” (A rómaiak szúra: 30/23)

8)A Teremtés egyik legszebb bizonyítéka a felhők megalkotása, ami számunkra gondolatébresztőként is szolgálhat az Ég és a Föld felépítményével kapcsolatban.

„Nem gondolkodnak-e el a tevéken, hogyan teremtettek, és az égen, hogyan emeltetett, és a hegyeken, hogyan állítottak föl, és a földön, hogyan terítettett ki? (Az elborító szúra: 88/17-20)

9)A csúszómászók, a madarak és minden levegőben lévő élőlény eltűnődésre készítetnek minket

„És Allah mindenféle állatot teremtett vízből. Egyesek közöttük a hasukon mozognak, mások két, ismét mások pedig négy lábon járnak. Allah azt teremt, amit akar. Allah mindenre képes.” (A világosság szúra: 24/45)

10)A Földforgó mozgására és Isten hatalmára utaló bizonyíték

„És látod majd, hogy a hegyek - amelyeket mozdulatlanoknak gondoltál - elindulnak, a felhők járásához hasonlóan. Allah műve ez, aki minden dolgot remekbe szabott. Neki tudomása van arról, amit cselekszettek.” (A hangya szúra: 27/88)

11) Minden egy bölcs Terv alapján teremtett

„Urunk! Te ezt nem teremtetted hiába. Magasztaltassál! Óvjál meg minket a Pokol tüzének kínjától!” (Imran nemzetsége szúra: 3/191)

„Ő hozza világra az élőket a halottból, s a halottakat az élőlől. S Ő éleszti föl a földet, miután az már meghalt. És így fogtok majd sírokból előhozatni.” (A rómaiak szúra: 30/19)

ISTEN AZ EMBERREL MEG TUDJA ÉRTETNI MAGÁT

Időről időre Isten az ember prófétákkal és a Tőle származó írásokkal üzenet küld az embereknek, amikkel az emberek számára megmutatja a helyes Utat és azért hogy az emberek javát szolgálja, megóv az eltévelyedésektől és ha már az ember eltévelyedett, akkor visszavezet minket a helyes Ösvényre. Az ember azonban próféták és kinyilatkoztatások hiányában magára hagyatott azzal a képességével, hogy értelmével Istent felismerje. Erről a Korán egyik szép példabeszéde tesz említést:

Ahogy Ábrahám az Istenre talált:

„Amikor az éjszaka beborította őt, látott egy csillagot. Azt mondta: "Ez az én Uram." Midőn azonban lenyugodott, azt mondta: "Nem szeretem a lenyugvókat." Amikor látta a Holdat feljönni, azt mondta: "Ez az én Uram." Midőn azonban lenyugodott, azt mondta: "Ha nem vezet engem az én Uram az igaz útra, bizony, tévelygő leszek a tévelygő néppel. Amikor látta a Napot fölkelni, azt mondta: "Ez az én Uram. Ez nagyobb." Midőn azonban lenyugodott, azt mondta: "Bizony én ártatlan vagyok abban, hogy ti más isteneket társítotok Allah mellé. Orcámat hanífként afelé fordítom, aki megteremtette az eget és a földet. És nem vagyok társító a társítók között." (A jószág szúra: 6/76-79)

Ez a vers azt szeretné szembeűnően megmutatni, hogy az ember mulandó és a szemeivel érzékelhető a Lényeggel nincsen kapcsolatban, erre nem lehet az istenségek „választásával” rálelni. A muszlim ember ezért az elvont, szemmel nem látható világ felé fordult.

1. RÉSZ

A HIT

ISTEN ÉS EMBER KÖZTI KAPCSOLAT

ISTENBŐL KIINDULÓ KAPCSOLATOK

(HIT, KEGYELEM, IRGALMASSÁG, ÁLDÁS, SEGÍTSÉG)

I.

ISTENBEN HINNÜNK KELL

„Nem találsz olyan népet, amely - ha hisz Allahban és a Végző Napban - szeretettel viseltetne olyanok iránt, akik szembeszegülnek Allahhal és a küldöttével, még akkor sem, ha azok atyáik, fiaik, fivérek vagy a nemzetségük tagjai lennének. Allah beleírta a hitet a szívükbe és Ő tőle való lélekkel erősítette meg őket. Kertekbe bocsátja majd be őket, amelyek alatt patakok folynak, s örökké ott időznek. Tetszését leli bennük Allah, és ők is tetszésüket lelik benne. Ők Allah szövetségesei (Hizbe-llah). Bizony, Allah szövetségesei azok, akik boldogulnak. (A vita szúra: 58/ 22)

Ha alaposan belegondolunk a Mindenség megszerkesztésébe, a Föld, az Ég, a Csillagok, a Bolygók, a Hegek, a Folyamok, a Növények megteremtésébe, akkor ez az embert végül a **HIT**-hez fogja vezetni.

Aki hisz **ISTENBEN**, aki elkötelezi magát Isten mellett, az *felszabadul* az **anyag** imádata alól.

A kegyes Korán szerint minden ember Hitének kialakulása soron van egy bizonyos Alap és Kiindulópont, amely az Egyetlen és Létező Isten felismerésével kezdődik. Amit a török népi költő Yunus Emre (1321) ilyen formán fogalmazott meg: „ A könyvek értelme minden négy: Lá iláhe illalláh „(Nincs más isten az Egyetlen Istenen kívül).

„Mondjátok: "Hiszünk Allahban és abban, ami kinyilatkoztatás gyanánt leküldetett hozzánk, és ami leküldetett Ábrahámhoz, Ismáelhez, Izsákhhoz, Jákobhoz és Al-Aszbathoz és hiszünk abban, amit Mózes, Jézus és a Próféták kaptak az Uruktól. Nem teszünk különbséget egyikük javára sem közülük. Mi Allahnak vetjük alá magunkat (Mi muszlimok vagyunk)"”
(A tehén szúra: 2/136)

Isten kegye mindenre kiterjedő, amivel élnünk kell:

„A büntetéssel azt sújtom, akit akarok. A könyörületeségem azonban mindent magában foglal. És azoknak rendeljük el azt, akik óvakodnak tőlem, megadják a zakátot, s azoknak, akik hisznek a mi jeleinkben, akik követik a küldöttet, az analfabéta prófétát, akit megtalálnak maguknál írással hírül adva a Tórában és az Evangéliumban.” (A magaslatok szúra: 7/156-157)

A Hívó ember rábízta magát Istenre és soha nem adja fel a Reményt, Isten segedelmébe vetett hitét – ez hitének alap feltétele:

„És ne veszítsétek el a reményt Allah irgalmában! Csak a hitetlen nép veszíti el a reményét Allah irgalmában” (József szúra: 12/87)

Aki más segítség reményében Istent elhagyja, az úgy jár mint a pók: gyakorlatiasan a Nemlétre támaszkodik:

„Azoknak a példázata, akik Allahon kívül más gyámolítókat választottak maguknak, mint a pók, amely házat épített magának. Ám minden ház között bizony a pók háza a leggyengébb! Bárcsak tudnák!” (A pók szúra: 29/41)

Ne társítsunk Isten mellé más isteneket:

Aki az egyedüli és feltétlen hatalommal bíró Istenben hisz, annak nincs szüksége más istenekre. Más istenek léte minden logika ellen való. A muszlim ember hite ésszerű és logikus. A Korán hadat visel ez ellen és óva inti a muszlimokat ettől. Az iszlám mindennel rendelkezik, ami az egyistenhitet erősíti, hadat üzen a más isteneknek.

Aki Isten mellé társisteneket „teremtene”, hasonlatos a morzsához, ami az Égből pottyán le, hogy a madarak zsákmányává váljon.

„Allahhoz hű hanifok gyanánt, akik nem társítanak mellé semmit! Aki Allah mellé más isteneket társít, olyan az, mintha az égből zuhanna le és madarak ragadnák el őt, vagy a szél fújná el valami messzi helyre.”(A zarándoklat szúra: 22/31)

Aki más isteneket vél felfedezni, az bizonyára látászavarban szenved:

„Vagy Allah mellé társakat helyeztek, akik az Ő teremtéséhez hasonlatosan teremtettek, úgy, hogy Allah és társai teremtése hasonlatosak az ő szemükben?” (A mennydörgés szúra: 13/16)

„És a legtöbben nem hisznek Allahban, csak úgy, hogy közben más isteneket társítanak mellé.” (József szúra: 12/106)

„Aki más istent társít Allah mellé, az hatalmas bünt eszel ki.” (Az asszonyok szúra: 4/48)

Senki sem méltó arra, hogy Isten társa legyen:

„Nincs más isten rajta kívül! Magasztaltassék! Mennyire fölötte áll Ő annak, akit társítanak mellé!” (A bűnbánat szúra: 9/31)

Aki a sok istenhit követője, nem nyerhet bocsánatot, az illető nyilvánvalóan Istenkáromló:

„Allah nem bocsátja meg azt, hogy más isteneket társítsanak mellé. Ami ez alatt van, azt megbocsátja, akinek akarja. Aki Allah mellé más isteneket társít, az az igaz úttól messze bolyongva tévelyeg.” (Az asszonyok szúra: 4/116)

„Aki reménykedik abban, hogy Urával találkozik, az jótettet cselekedjen, és ne társítson senkit Ura szolgálatában!” (A barlang szúra: 18/110)

Nekünk szabad más hitűeket szidalmaznunk

A legszebb példa a türelemre és az elfogadásra a kegyes Korán 1400 évvel ezelőtti figyelmeztetése:

„És ne szidalmazz azokat, akikhez Allah helyett másnak fohászkodnak, nehogy ellenséges érzületükben Allahot szidalmazzák.” (A jószág szúra: 6/108)

Aki nem hisz Istenben

„Akik nem hisznek az ő Urukban, azoknak a cselekedetei a hamuhoz hasonlóak, amelyre egy viharos napon hevesen zúdul a szél. Egykor nem lesz semmi hatalmuk semmi fölött, amit az evilágon szereztek. Ez a messze bolyongó tévelygés.” (Ábrahám szúra: 14/18)

Nem kell Istent „Atyá”-nak neveznünk

A mi hitünk szerint tilos Istent „Atyá”-nak nevezni, ez egy olyan tulajdonság, ami potenciálisan a több istenhit felé vezet és a káromlással is felér. Súlyos bűn Istent olyan emberi tulajdonságokkal és viselkedéssel felruházni, mint a párosodás, szaporodás stb., vagy csak gondolatbeli kapcsolatba hozni az efféle tulajdonságokkal. Itt különbséget tesz az iszlám a kereszténység értelmezésétől, mert a kereszténységnél Istent tökéletlenségre jellemző tulajdonságokkal ruházzák fel. Krisztust a próféták Isten Fiának (isten óvjon tőle!) hívják és Isten „Atyá”-nak nevezik. Ezen téves felfogás ellen emeli fel a szavát a Korán és óva inti a muszlimokat ettől:

- 1) „Azt mondják: "Az Irgalmas fiúgyermeket nemzett." Szörnyűségecs dologgal álltak elő. Kis híja, hogy az egek szétszakadnak a miatt, a föld meghasad, a hegyek pedig porrá omlanak, hogy az Irgalmasnak fiúgyermeket tulajdonítanak. Nem illik az Irgalmashoz az, hogy fiúgyermeket nemzzen. Nincsen senki az egekben és a földön, aki majdan ne mint rabszolga jöjné az Irgalmashoz. Számba vette és pontosan megszámlálta őket.” (Mária szúra: 19/88-94)

- 2) „Ő az egek és a föld teremtője. Hogyan lehetne néki gyermeke, amikor nem volt hitvestársa, és minden dolgot Ő teremtett. Ő minden dolog tudója.” (A jószág szúra: 6/101)

- 3) „és intse azokat, akik azt mondják, hogy Allah fiút nemzett. Nincs nekik semmi tudásuk erről és atyáiknak sem. Szörnyű szó az, ami kijön a szájukból. Nem más az, amit mondanak, mint hazugság.” (A barlang szúra: 18/4-5)

- 4) „és hiszünk abban, hogy Ő magasztaltassék a mi Urunk fensége nem vett maga mellé sem házastársat, sem gyermekeket.” (A dzsinnek szúra:72/3)

Istent szeretnünk kell

Mindenek felett a Szeretet áll. Akiben semmilyen Szeretet nincs, azon a gyűlölet, undor és vér uralkodik. Amikor az ember Istent szereti, akkor képes mindent szeretni, amit Isten megteremtett. Isten a Szeretet Forrása, így a Mértéke is egyben. Tehát az ember Isten akaratából szeret. Abdullah Ibn Mesud azt mondja: „ A Korán olvasásával az ember emlékeztetőre talál, arra hogy Isten valóban szeret.” A Korán olvasása vagy hallgatása felkészíti az embereket Isten szeretetének élvezetére.

- 1) Isten szeretetét meghatározza Mohamed próféta szeretete: „Mondd: "Ha szeretitek Allahot, akkor kövessetek engem! Akkor Allah is szeretni fog benneteket és megbocsátja bűneiteket." Allah Megbocsátó és Könyörületcs.” (Imrán nemzetsége szúra: 3/31)

- 2) Isten szeretetének előjele az áldozatkészség: „Az igazi üdvösséget mindaddig nem éritek el, amíg nem adakoztatok olyasvalamiből, amit szerettek. Bármit is adakoztok, Allahnak tudomása van arról.” (Imrán nemzetsége szúra: 3/92)

- 3) Isten és a próféták szeretete mindenk fölött áll: „Mondd: "Ha atyáitok és fivéreitek és testvéreitek és feleségeitek és nemzetségeitek és javaitok, melyekre szert tettetek, és a kalmárkodás, amelynek féltitek a pangását, és hajlékaitok, amelyekben gyönyörűségeket lelitek - kedvesebbek nektek Allahnál és az Ő küldötténél és az Ő útján való hadakozásnál, akkor várakoztatok, amíg Allah el nem jön a parancsával!" Allah nem vezeti az igaz útra a bűnös népet.” (A bűnbánat szúra: 9/24)

És Isten szeret minket

Aki szereti Istent, azt Isten is szereti. Kit szeret Isten? Azokat az embereket, akik arra méltóak, akik őrizkednek a Bűnöktől, akik Jót tesznek, azokat szereti Isten akik bíznak benne és béketűrők, akik vezekelnek.

- 1) Isten szereti azokat, akik a Kötelezettségeiknek eleget tesznek: „Ha valaki beteljesíti a megállapodását és óvakodik, akkor Allah szereti az óvakodókat.”

(Imrán nemzetsége szúra: 3/76)

- 2) Isten az Igazakat szereti: „Ha azonban döntőbíró gyanánt ítélsz, akkor méltányosan ítéld közöttük! Allah szereti azokat, akik méltányosan járnak el.”

(Az asztal szúra: 5/42)

- 3) Szereti azokat, akik Jót cselekszenek: „De légy elnéző velük és bocsáss meg nekik! Allah szereti a jóra valókat.” (Az asztal szúra: 5/13)

Kit nem szeret Isten?

Isten szereti és óvja azokat, akik az Ő által kijelölt útra lépnek és azon haladnak. Bizonyos, hogy az Ő szolgálait szereti, de nem szereti: a Bajkeverőket, az Elnyomókat, a Tékozlókat, az Istentagadókat, a Fennhézókat, a Hencgőket, az Árulókat, a Mértékteleneket, az Istennel szemben Dacoskodókat és a konok Bűnösöket.

●1) Isten nem szereti a Pusztítókat: „...És ne törekedj romlásra a földön! Allah nem szereti azokat, akik romlást okoznak.” (A történet szúra: 28/77)

●2) Isten nem szereti az Igazságtalanokat: „Allah nem szereti a kegyetleneket.” (Imrán nemzetsége szúra: 3/57)

●3) Ő nem szereti a Mértékteleneket: „...Ám ne legyetek mértéktelenek! Bizony, nem szereti Ő a mértékteleneket!” (A magaslatok szúra: 7/31)

●4) Isten nem szereti a Őt Tagadókat, a Hitetleneket: „hogy Allah illő fizetséget adjon az Ő kegyéből azoknak, akik hisznek és jótetteket cselekszenek. Bizony, Ő nem szereti a hitetleneket.” (A rómaiak szúra: 30/45)

„Engedelmeskedjete Allahnak és engedelmeskedjete a küldöttnek! És ha elfordultok, akkor tudnotok kell, hogy a küldöttünk feladata csupán az, hogy az üzenetet világosan átadja.” (A kölcsönös becsapás szúra: 64/12)

„Óvakodjatok hát Allahtól, ahogyan csak töletek telik, figyeljete, engedelmeskedjete és adakozzatok a magatok javára! Akik mentesek lelkük kapzsiságától, ők azok, akik boldogulnak.” (A kölcsönös becsapás szúra: 64/16)

„...Végezzéte el az imádságot, adjátok meg a zakátot és védelmet keresve ragaszkodjatok Allahhoz! Ő a ti gyámolítótok. Milyen nagyszerű gyámolító és milyen nagyszerű segítő!” (A zarándoklat szúra: 22/78)

Semmi se tartson vissza minket attól hogy Istenről megemlékezzünk!

„Ti hívők! Javaitok és gyermekeitek ne vonjanak el benneteket attól, hogy megemlékezzete Allahról! Akik így cselekszenek, azok a vesztesek.” (A képmutatók szúra: 63/9)

„Akik hisznek, és akiknek a szívét az Allahról való megemlékezés nyugalommal tölti el - bizony a szíveket az Allahról való megemlékezés tölti el nyugalommal -” (A mennydörgés szúra: 13/28)

„Óvakodjatok hát Allahtól és engedelmeskedjete nekem!” (A költők szúra: 26/150)

„Ti hívők! Higgyete Allahban és a küldöttében, és akkor két részt fog adni nektek az irgalmából és fényt rendel nektek, amellyel járhattok kelhetek, és megbocsát nektek. Allah Megbocsátó és Könyörületes.” (A vas szúra: 57/28)

II.

HINNÜNK KELL AZ ANGYALOKBAN

Az Angyalok Isten szellemlényei, akikre Isten sok feladatot rábíz. Cselekedeteiket mindig az irányítja hogy az emberek érdekében tevékenykedjenek. Ha már valaki csak önmagában a képességeikben és a létükben hisz, az jócselekedet az emberek számára.

Manapság könnyebben hihetnénk az angyalokban, mint valaha a történelem során. Valaki megválaszolta ezt a hitbéli kérdést, ami egyfajta sztereotip megnyilvánulás ezzel kapcsolatban: „Én nem látom Őket. Amit nem látok, abban nem hiszek”, az illető, ha bármi másban meggyőződik, az éppen úgy lehetségesnek vélhető számára. Ha valaki a saját lakókörnyezetében-tudatában van annak, hogy a rádióhullámok és a naptól kiinduló sugárzások léteznek, akkor az illetőnek most nyilvánvalóan nehezebbre fog esni, elfogadni csupán egy észrevétel alapján azt, hogy léteznek ilyen lények, akik végül is szemmel nem láthatóak. A következő Vers ennek alapján tudatában van annak, hogy az üdvösségbe beleértendő az is, ha az ember hisz az Angyalok létezésében.

„Nem az az üdvösség, hogyha orcátokat Napkelet, vagy Napnyugat felé irányítjátok. Az üdvösség az, ha valaki hisz Allahban, a Végső Napban, az Angyalokban, az Írásban és a Profétákban,” (A tehén szúra: 3/177)

Az Angyalok Feladatai és különleges jellege

Isten az angyalokat segítségnyújtókként és örömhírhözókként rendelte mellénk:

„És emlékezzetek arra, amikor segítségért fohászoktatok az Uratokhoz! És Ő meghallgatott benneteket, mondván: "Meg foglak segíteni benneteket ezer angyallal - szorosan egymás mögött." És Allah csupán azért rendelkezett így, hogy örömhír legyen az számotokra és nyugalom töltse el szíveteket! A győzelem egyedül Allahtól jön. Allah Büszke és Bölcs.”
(A hadiszmátrány szúra: 8/9-10)

Az Angyalok Isten hírnökei és követői:

„Hála Allahnak, az egek és a Föld teremtőjének, aki az angyalokat szárnyas küldöttekké tette - kettesével, hármasával, négyesével.” (A teremtő szúra: 35/1)

Az Angyalok Isten láthatatlan katonái:

Istennek szokása az, hogy összevonja és elküldi az angyalait oda, ahol a hűségese szolgálja számban vagy eszközökben alul marad egy olyan harcban, amit az igaz ügy szolgálatában kell megvívni:

„Allah ekkor leküldte a szakínáját (Békeáradást) a küldöttére és a hívőkre, és seregeket küldött le, amelyeket ti nem láttatok, és megbüntette a hitetleneket.” (A bűnbánat szúra: 9/26)

„Ti hívők! Emlékezzetek Allah kegyére, melyet irántatok tanúsított! Emlékezzetek arra, amikor csapatok jöttek hozzátok, mi pedig pusztító szelet és égi csapatokat küldtünk rájuk, amelyeket ti nem láttatok.” (A klánok szúra: 33/9)

Az Angyalok jellege az engedelmisség:

Engedelmisség készsége az Angyalok teremtett sajátossága. Amit számukra Isten elrendel, azt Ők végrehajtják. Nincs semmilyen más választásuk. Az embernek van választása, az Angyaloknak nincs, ebben rejlik az Ő kiválóságuk:

„Ti hívők! Óvjátok meg magatokat és házatok népét egy olyan tüztől, amelynek a tüzelője az emberek és a kövek, és amelyre kemény és szigorú angyalok vigyáznak, akik nem szegülnek ellen Allah parancsának, hanem megteszik azt, amire parancsot kapnak.” (A tilalom szúra: 66/6)

„És emlékezz arra, amikor így szóltunk az angyalokhoz: "Boruljatok le Ádám előtt!". És ők mindannyian leborultak, kivéve Ibliszt. Ő megtagadta azt és fennhéjázott. Így a hitetlenek közé tartozott.” (A tehén szúra: 2/34)

ANGYAL ÉS EMBER KÖZTI KAPCSOLAT

Angyal és ember között már a kezdetektől fogva szoros kapcsolat áll fenn. Az Angyalok meghajolnak Isten akarata előtt, azaz leborulnak az ember előtt, ahogy arról a Korán is megemlékezik:

„amikor így szóltunk az angyalokhoz: "Boruljatok le", ők mindannyian leborultak, kivéve Ibliszt.” (A tehén szúra: 2/34)

Az Angyalok erőt adnak a prófétáknak és a hívőknek

„Akik azt mondják: "A mi Urunk Allah", aztán az egyenes úton járnak - azokhoz lejönnek az angyalok mondván: "Ne féljetek és ne legyetek szomorúak! Örvendezetek a Paradicsomnak, amelyre ígéretet kaptatok! Mi a gyámolítóitok vagyunk az evilági életben és a túlvilágon. Tiétek lesz ott, amire a lelketek áhítozik és megkapjátok ott, amit csak megkívántok szálláshelyül olyasvalakitől, aki Megbocsátó és Könyörületes."”
(A részletezettek szúra:41/30-32)

„Emlékezz arra, amikor azt mondtad a hívőknek: "Vajon nem lesz elegendő nektek az, hogy a ti Uratok háromezer angyallal segít benneteket, akik az égből küldetnek le hozzátok?" Bizony, hogy igen! Ha állhatatosak és óvakodók vagytok, jöjjenek ők akár nyomban ellenetek, a ti Uratok akkor is megsegít benneteket ötezer angyallal, akik elsőprő rohammal zúdulnak az ellenségre!” (Imrán nemzetsége szúra: 3/124-125)

„Emlékezz arra, amikor a te Urad azt sugalmazta az angyaloknak: "Veletek vagyok! Erősítsétek hát azokat, akik hisznek!” (A hadzsákmány szúra: 8/12)

A Halál órájában boldogító üzenetet hoznak az Angyalok:

„akiket magukhoz szólítanak az angyalok, miután ők jók voltak. Azt mondják nekik: "Békesség veletek! Lépjetek be a Paradicsomba jutalmul azért, amit cselekedtetek!””
(A méh szúra: 16/32)

Vagy gyötrő megpróbáltatás:

„És ha látnád, amikor az angyalok magukhoz veszik azokat, akik hitetlenek, s közben orcájukat és hátukat ütlegelik mondván: "Ízleljétek meg a Pokol tüzének kínját!””
(A hadzsákmány szúra: 8/50)

„Ám hogyan lesznek majd ők, amikor az angyalok magukhoz szólítják őket s közben az orcájukat és a hátukat verik?” (Mohammed szúra: 47/27)

A jó és rossz cselekedetéről való feljegyeztetés:

A nemes író, „Kiramen Katibin” szerint az Angyalokkal való kapcsolatunk abban áll, hogy feljegyezzék minden ember jó, illetve gonosz cselekedeteit. Senki közülünk, aki értelemmel bír, nem siklik el emellett az észrevétel mellett. Mint egy filmszalagra, életünk cselekedetei „felvételre” és utána elraktározásra kerülnek anélkül, hogy erről tudomásunk lenne. Ugyan az Angyalok minden jó cselekedetünket azonnal „feljegyzik” (mint jó „krónikások”), a rossz cselekedeteinket és bűneinket ezzel szemben csak egy bizonyos határidő után jegyzik fel, azért hogy az embereknek lehetőségük legyen arra, hogy megkövethessék azokat, akikkel rosszat tettek és vezekelhessenek.

„Ám jegyző angyalok vannak fölöttetek, tiszteletreméltók, akik mindent fölírnak, és tudják, hogy mit tesztek” (A széthasadás szúra:82/10-12)

„Ha a két átvevő angyal átveszi a szavait és tetteit jobb és bal felől ülve nem ejthet ki egyetlen szót sem úgy, hogy ne lenne mindig kész őrzője.” (Qaf szúra: 50/17-18)

Az Angyalok általi Közbenjárás, Áldás és a Jóra való okítás:

„Azok az angyalok, akik a trónust viszik, és akik körülveszik őt, Uruk dicsőségét zengik és hisznek benne. És bocsánatot kérnek a hívők számára: "Urunk! A te irgalmad és tudásod mindent magában foglal. Bocsáss hát meg azoknak, akik megtértek és a te utadat követték és óvd meg őket a Pokol büntetésétől!" (A megbocsátó szúra: 40/7)

„És mennyi angyal van az egekben, akiknek a közbenjárása semmit sem használ - kivéve azután, ha Allah engedélyt ad annak, akinek akar, és akinek neki tetszik.” (A csillag szúra: 53/26)

Nem szabad az Angyalokat ellenségeinkké tennünk:

„Mondd: "Ha valaki Gábriel (Dzsibril) ellensége, bizony ő az, aki lehozta Allah akaratával a Koránt, bizonyosságul annak, ami kinyilatkoztatás előtte volt és útmutatás és örömhír gyanánt a hívőknek". Ha valaki ellensége Allahnak, az angyalainak, a küldötteinek, Gábielnek (Dzsibril) és Mikáelnek (Mikha-il), akkor Allah ellensége a hitetleneknek.” (A tehén szúra: 2/97-98)

HIT A SÁTÁN ÉS A DZSINNEK LÉTEZÉSÉBEN IS

Minden muszlim kötelezettsége, az is hogy a dzsinnek létezésében higgyen, hiszen erről kegyes Korán is tanúskodik. A Korán arról is értekezik, hogy ezen testetlen lények között – mint nálunk embereknél – vannak Jók és Gonoszak:

„És emlékezz arra, amikor úgy szóltunk az angyalokhoz: "Boruljatok le Ádám előtt!" Ők pedig mindannyian leborultak, kivéve Iblíst, ő Dzsinn volt a dzsinnek között és bűnös módon nem engedelmeskedett Ura parancsának.” (A barlang szúra: 18/50)

A Dzsinnnek befolyásolhatnak, és Rossz tettekre vihetnek rá:

„Mondd: "Oltalmat kérek az emberek Urától. az emberek királyától, az emberek istenétől a titokban sugalmazó rosszától, aki gonosz gondolatokat sugalmaz az emberek keblébe, legyen ő dzsinn, avagy ember.” (Az emberek szúra: 114/1-6)

A Korán felfigyel a Dzsinnekre

„És emlékezz arra, amikor egy csoport dzsinnt irányítottunk hozzád, hogy hallgassák a Koránt. És amikor megjelentek azon, azt mondták: "Legyetek csendben!" És amikor véget ért, visszatértek a népükhöz, hogy intsenek.” (A dúnék szúra: 46/29)

„Azt mondták: "Ó népünk! Hallottunk egy Írást, amely Mózes után küldetett le annak bizonyosságául, ami előtte volt, s ami az Igazsághoz s egyenes útra vezet.” (A dúnék szúra: 46/30)

A Dzsinnnek Istentiszteletre is teremtődtek

„Ne helyeztetek más istent Allah mellé! Tőle küldött nyilvánvaló intőtök vagyok.”
(A rostáló szelek szúra: 51/56)

A Sátán tűzből teremtett. Emiatt ő valami jobbra vágyott és dacolt Isten akaratával. Így Isten Átokkal sújtotta, ennek a sorsnak vált osztályrészesevé, aztán az emberek ellen fordult. Mivel a Gonosz Oka és Forrása, ezért volt muszáj őt száműzni, mert ő képviseli az anyagközpontú életvitelt és az élvezetek hajszolását.

A Sátán többre tartotta magát és Isten ellen fellázadt. Isten kiutasította a Paradicsomból:

„Allah azt mondta: "Mi tartott vissza téged attól, hogy leborulj, amikor megparancsoltam neked?" "Én jobb vagyok, mint ő" - mondta amaz -, "engem tűzből teremtettél, őt pedig agyagból." ” (A magaslatok szúra: 7/12)

„Ő pedig azt mondta: "Indulj innen lefelé a földre! Hogy jössz te ahhoz, hogy itt fennhéjázó légy?! Kifelé! Megalázott leszel a megalázottak között!"” (A magaslatok szúra: 7/13)

A SÁTÁN ÉS AZ EMBER

A Sátán és Ember közti ellentét Ádám teremtése óta fennáll. Sátán az ellenlábását látta az emberben. És mivel az ember agyagból vétetett, ezért a Sátán felsőbbrendűnek tartotta magát. Ez a fennhéjázás vezette őt arra a cselekedetre, hogy az ember kárára tegyen. A tiltott gyümölcsből ő adott Ádámnak és Évának. Azóta is a mi ellenségünk, minden alkalmat megragad arra, hogy a rosszra rávegyen minket, és hogy a rossz útra vigyen minket.

A Sátán a fő feladatát abban látja, hogy minket tévútra vezessen:

„Iblis azt mondta: "Azért, mert tévútra vittél engem, meglessem őket a te egyenes utadon; aztán nem tágitok tőlük előlről és hátulról és a jobb kezük felől s a balkezük felől. És úgy találod majd, hogy a nagyrészük nem lesz hálás neked."” (A magaslatok szúra: 7/ 16-17)

Isten óva int minket a sátán gonoszságától:

„Allah pedig mondta: "Pusztulj innen, megvetve és elűzve! Bárki követ téged közülük - bizony, megtöltöm a gyehegnát veletek mindannyitokkal!" ” (A magaslatok szúra: 7/18)

„Ádám fiai! Vajon nem tettem-e kötelességetekké, hogy a sátánt ne szolgáljátok, hiszen nyilvánvaló ellenségeitek ő, és hogy engem szolgáljatok? Ez az egyenes út!”
(Jászín szúra: 36/60-60)

„Ám nagy sokaságot vitt tévútra közöttetek. Hát nem éltek az eszetekkel?” (Jászín szúra: 36/62)

„Ti emberek! Allah ígérete igaz. Ne hagyjátok hát, hogy elkápráztasson benneteket az evilági élet és ne hagyjátok, hogy az elkápráztató elkápráztasson benneteket-Allahot illetően! Bizony, a sátán a ti ellenségeitek. Tekintsétek hát őt ellenségnek! Ő csak szólítja a szövetségeseit (Hizbehu), hogy a Pokol tüzére kárhozottak közé tartozzanak.” (A teremtő szúra: 35/5-6)

III.

HINNÜNK KELL A KINYILATKOZTATÁSOK KÖNYVEIBEN

Azok a könyvek, melyek kinyilatkoztatásokat tartalmaznak; Isten és az emberek közt alapított kapcsolat dokumentációi. Ebben is hinnünk kell:

„Allah küldötte hisz abban, ami kinyilatkoztatás gyanánt leküldetett hozzá az Urától és vele együtt hisznek a hívők. Mindannyian hisznek Allahban, angyalaiban, írásaiban és küldötteiben.” (A tehén szúra: 2/285)

Kezdetben Isten csak csekély terjedelmű írásokban rendelkezett az emberek számára előírt Törvényekről, aztán az emberiség történelmének alakulásával a Törvényei négy nagy kinyilatkoztatásait tartalmazó könyvben öltöttek formát: a Tóra, a Zsoltárok, az Evangélium és a Korán. A három előbbi tartalma az idő múlásával torzult, illetve elvesztette eredetiségét. Nyilvánvalóan azért, hogy amint Isten ezen kinyilatkoztatásait leküldte a Földre, annak lejegyzése halogatásra került, így tartalmuknak egy része elveszett illetve megváltozott.

Ennek ellenére hiszünk ezen kinyilatkoztatásokban:

„Ott volt előtte Mózes írása példakép és könyörületesség gyanánt.” (A dúnék szúra: 46/12)

„És emlékezz arra, amikor jézus, Mária fia azt mondta: "Izrael fiai! Allah küldött engem hozzátok, bizonyosságául annak, ami a Tórából előttem van, és hogy örömhírt hozzak egy küldöttről, aki énutánam jön el, s akinek Ahmed (fölöttébb dicsért) a neve." ” (A sorok szúra: 61/6)

A Tóra megmásíttatása és megváltoztatása:

„Mondd: "Ki küldte hát le az Írást, amelyet Mózes hajdan fényességként és útmutatásként hozott az embereknek? Lemásolván papiruszlapokká teszitek azt, amit megmutattok, ám sok mindent elrejtetek. A kinyilatkoztatás révén megtanultatok olyasmit, amit korábban nem tudtatok sem ti, sem atyáitok." ” (A jószág szúra: 6/91)

„Hogyan kívánhatjátok ti muszlimok, hogy a zsidók legyenek nektek hívők, amikor egy részük hallotta Allah szavát, és miután megértette azt, tudatosan meghamisította?”
(A tehén szúra: 2/75)

„A zsidók között akadnak olyanok, akik az Írás szavait kiforgatják a helyükről,”
(Az asszonyok szúra: 4/46)

Hinnünk kell a Zsoltárookban

„és adtunk Dávidnak egy Zsoltárt (Zebúra).” (Az asszonyok szúra: 4/163)

„És egyes prófétákat előnyben részesítettünk másokkal szemben. És Dávidnak zsoltárt adtunk.” (Az éjszakai utazás szúra: 17/55)

Hinnünk kell az Evangéliumokban:

„Leküldte reád (Te Próféta) az írást az Igazsággal ama kinyilatkoztatások bizonyosságaképpen, amik előtte voltak. Leküldte a Tórát és az Evangéliumot korábban útmutatás gyanánt az embereknek.” (Imrán nemzetsége szúra: 3/3-4)

„Ti Írás birtokosai! Vallásotokban nincs a lábatok alatt semmi, ameddig be nem tartjátok a Tórát és az Evangéliumot, s azt, ami még egyéb kinyilatkoztatás gyanánt leküldetett hozzátok az Uratoktól.” ” (Az asztal szúra: 5/68)

„Harcolnak Allah útján, és ölnek és megöletnek. Ígéret ez, amely Őt terheli s amely igazság gyanánt hirdettetett ki a Tórában és az Evangéliumban és a Koránban. És ki az, aki Allahnál jobban betartja a megállapodást?” (A bűnbánat szúra: 9/111)

„És a nyomukba küldtük Jézust, Mária fiát s adtuk néki az Evangéliumot” (A vas szúra: 57/27)

A KEGYES KORÁN – ISTEN UTOLSÓ KÖNYVE

A Korán a helyes útra vezérel:

„Mondd: "A Szent Lélek küldte le azt a te Uradtól az Igazsággal, hogy megerősítse azokat, akik hisznek, és hogy útmutatás és örömhír legyen a muszlimoknak." ” (A méh szúra: 16/102)

A Korán arab nyelven került kinyilatkoztatásra:

„a hűséges lélek hozta le a te szívedbe, hogy intő légy az intők között világos arab nyelven,”
(A költők szúra: 26/193-195)

A Korán figyelmeztetés:

„Áldott Írás ez, amelyet leküldtünk ama kinyilatkoztatások bizonyosságaképpen, amelyek előtte voltak. Intened kell vele a városok anyját, s azokat, akik körülötte élnek. Akik hisznek a túlvilágban, azok hisznek benne. És ők szigorúan betartják az imádságukat.”
(A jószág szúra: 6/92)

„Leküldtük hozzád az írást az Igazsággal, hogy bizonyítsa azt, ami az írásból előtte volt és hitelességét tanúsítsa. Ítélezz hát közöttük a szerint, amit Allah leküldött. Ne kövesd az ő kényüket, eltérve attól, ami az igazságból eljött hozzád” (Az asztal szúra: 5/48)

A Korán kinyilatkoztatása a Ramadánal kezdődött:

„Ramadán hónap, amikor a Korán mint útmutatás küldetett le az emberek számára, s nyilatkoztatott ki az útmutatás és a megkülönböztetés nyilvánvaló bizonyítékai gyanánt.”
(A tehén szúra: 2/185)

A Korán Istentől való – Így megóvatott a hamisítástól:

„Bizony, mi leküldtük az írást. És bizony, mi őrzői vagyunk annak.” (Al-Hijr szúra: 15/9)

„És hirdesd, amit sugallatként kaptál Urad Írásából. És nincs senki, aki megmásíthatná az Ő szavát, és rajta kívül nem lelsz menedéket.” (A barlang szúra: 18/27)

A Korán apránként került kinyilatkoztatásra – ami bölcs intézkedése Istennek:

„A hitetlenek azt mondják: "Miért nem küldetett le hozzá a Korán egyszerre?" Azért van így, hogy megerősítsük általa a szívedet. Lassan és részenként zsolozsmáztuk azt.”
(Az ismérvek szúra: 25/32)

Egy folytonos kihívás:

15 évszázada van a Korán közöttünk, mely megjelenése óta kihívás az emberek és dzsinnek számára. Ez a kihívás még mindig változatlan. Ez így is marad az Ítélet Napjáig, mert hiszen az ismereteink bővülésével egyre könnyebben felismerhető az, hogy a Korán valóban Isten kinyilatkoztatása. A következőkben a Korán verse ilyes formán szól erről a kihívásról:

„Ha kétségben vagytok afelől, amit kinyilatkoztattunk a szolgálknak, akkor hozzatok csak egy hozzá hasonló Szúrát, és szólítsátok elő Allahon kívül a tanúitokat, ha igazat mondotok.”
(A tehén szúra: 2/23)

„Mondd: "Ha a dzsinnek és az emberek összefognának, hogy olyasmivel álljanak elő, ami a Koránhoz hasonlatos, nem tudnának ahhoz foghatóval előállni - még akkor sem, ha kölcsönösen segítenék egymást.” (Az éjszakai utazás szúra: 17/88)

És ha ezt nem viszi véghez az ember?

„Ha pedig nem teszitek, és bizony nem fogjátok tenni, akkor óvakodjatok a tűztől, amelynek tüzelője az emberek és a kövek, és amely készen áll a túlvilágon a hitetlenek számára.”
(A tehén szúra: 2/24)

Akkor...

„Vagy azt mondják: "Ő találta ki azt." Mondd: "Hozzatok hát tíz hozzá hasonló szúrát, amit ti találtok ki! És főhászkodjatok ezért Allahon kívül akihez csak tudtok - ha az igazat mondjátok! És ha nem hallgatnak meg benneteket, akkor tudnotok kell, hogy Allah tudásával küldetett le, és hogy nincs más isten, csak Ő. Tehát ti muszlimok vagytok-e?"”
(Hud szúra: 11/13-14)

Akkor...

„Ez (a Korán) nem holmi kitalált történet, hanem annak megerősítése, ami kinyilatkoztatás gyanánt már előtte volt és minden dolog magyarázata, útmutatás és könyörület a hívő népnek.” (József szúra: 12/111)

A hegyek kettéhasadnának...

„Ha ezt a Koránt egy hegyre küldtük volna le, akkor látnád, hogy Allah iránti félelemből alázatosan meghajlik és kettéhasad. Ezek azok a példabeszédek, amelyeket az embereknek példázatként mondunk. Talán elgondolkodnak.” (A számkivetés szúra: 59/21)

Ennél fogva mindenkire vonatkozó, aki csak hallja...

„És amikor a Koránt olvassák, hallgassatok oda és legyetek csendben! Talán könyörületre leltek.” (A magaslatok szúra:7/204)

...az tartsa be a parancsolatokat:

„Akik szilárdan ragaszkodnak az íráshoz, és elvégzik az imádságot, azoknak meglesz a fizetségük. Bizony, mi nem veszítjük el az igazak fizetségét.” (A magaslatok szúra:7/170)

Szintén hinnünk kell mindenben, amit a Korán a Hit dolgában és az Istentiszteletet érintően megállapít, ugyanis ez erkölcsileg, az igazság oldaláról, igazgatásilag, a családi viszonylatokat érintően és más együttélési szabályokat, illetve rendeleteket tekintve megalapozott, mindenkire vonatkozó Kötelesség.

IV.

HINNÜNK KELL A PRÓFÉTÁKBAN

Azért, hogy az emberiség számára Isten az Élettel kapcsolatos Ajánlatát és Javaslatát átadhassa, és az Ő útját sikerrel járhassa az ember, illetve hogy – szerencsénkre - a túlvilágot megmutathassa, Isten Prófétákat választott ki, akik az életüket az embereknek szentelték, hogy megóvjon minket az anyagiasság mocsarának bukásától.

„Ó népem! Szolgáljátok Allahot! Nincs más istenetek rajta kívül. Nem óvakodtok-e Alláhtól?” (A magaslatok szúra: 7/65)

A boldogító üzenetek hírnökei és figyelmeztetőink

„Az emberek eredetileg egyetlen népet alkottak. Miután egyenlenség támadt közöttük, Allah prófétákat küldött hozzájuk örömhírhozók és intők gyanánt.” (A tehén szúra: 2/213)

Aki próféták tagadója, az elveszett ember:

„Akik nem hisznek Allahban, s a küldöttében és különbséget akarnak tenni Allah és a küldötte között és azt mondják: "Hiszünk a próféták egy részében és nem hiszünk egy másik részében," s a hit és a hitetlenség közötti félutat akarják választani azok az igazi hitetlenek.

Megalázó büntetést készítettünk elő a hitetleneknek a túlvilágon.” (Az asszonyok szúra: 4/150-151)

A próféták ugyanúgy emberek, mint mi – élnek és meghalnak, mint Mindenki más:

„Allah az angyalok közül is választ küldötteket és az emberek közül is. Allah Halló és Látó.”
(A zarándoklat szúra: 22/75)

„Mondd: "Ha angyalok lennének a földön, s háborítatlanul járhatnának, akkor bízvást angyalt küldtünk volna le hozzájuk az égből küldöttként."” (Az éjszakai utazás szúra: 17/95)

„Elküldtünk továbbá közétek egy közületek való küldöttet, aki hirdeti nektek a mi jeleinket, megtisztít benneteket, megtanítja nektek az írást és a bölcsességet, és megtanítja nektek azt, amiről mindeddig nem volt tudomásotok.” (A tehén szúra: 2/151)

„És nem küldtünk el egyetlen küldöttet sem te előtted, akik ne ettek volna étket és ne fordultak volna meg a piacokon.” (Az ismérvek szúra: 25/20)

Minden nép saját prófétája

„És elküldtünk hajdan minden néphez egy küldöttet, hogy hirdesse: "Szolgáljátok Allahot és kerüljétek el Et-Taghútot! (a sátán útját).” (A méh szúra: 16/36)

„Allahra! Már teelőtted küldtünk különböző népekhez küldötteket. A sátán azonban tetszetős színben tüntette föl előttük a cselekedeteiket. Ma ő a gyámolítójuk. Ám fájdalmas büntetés lesz az osztályrészük.” (A méh szúra: 16/63)

„Elküldtünk téged az Igazsággal, mint örömhír-hozót és intőt. Nem volt olyan nép, amelyben ne lett volna korábban intő.” (A teremő szúra: 35/24)

Isten nem büntet meg egy népet anélkül, hogy előtte prófétát ne küldene hozzájuk:

„ ... És nem büntetünk soha úgy, hogy előtte ne küldtünk volna egy küldöttet hozzájuk.”
(Az éjszakai utazás szúra: 17/15)

A Korán megnevezi név szerint a 25 Prófétát, mindegyikben hiszünk:

Egy hagyomány szerint az emberi történelem folyamán 124 000 prófétát küldött Isten hozzánk, ezek közül a Korán csak 25-öt említ meg név szerint. Majdnem az összes név megtalálható a következő versekben:

„Ez a mi érvünk, amit Ábrahámnak adtunk az ő népével szemben. Több fokkal magasabbra emeljük a bölcsességben azt, akit mi akarunk. Bizony, a te Urad Bölcs és Tudó. És ajándékoztuk neki Izsákot és Jákobot. Mindegyiküket az igaz útra vezéreltük. Noét már korábban az igaz útra vezéreltük és leszármazottai közül: Dávidot, Salamont, Jóbót, Józsefet, Mózeszt és Áront. Így jutalmazzuk meg a jóra valókat; továbbá az igaz útra vezéreltük Zakariást, Jánost, Jézust és Éliást. Mindegyikük igaz az igazak között. -Továbbá Ismáelt, Elisát (El-Jesze'e), Jónást és Lótót. Mindegyiküket a többi teremtmény fölé helyeztük.”
(Al-An'am: 6/83 -86)

„Allah minden teremtménye előtt Ádámot, Noét s Ábrahámot és Imrán nemzetségét választotta ki egymás leszármazottai gyanánt. Allah Halló és Tudó.” (Imrán nemzetsége szúra: 3/33-34)

„És Ádhoz elküldtük az ő testvérüket, Húdot. Azt mondta: ...” (Hud szúra: 11/50)

„És Tamúd törzséhez elküldtük az ő testvérüket, Szalihot.” (Hud szúra: 11/61)

„És Madyanhoz elküldtük testvérüket, Su'eibot.” (Hud szúra: 11/84)

„És Ismáelt, Idríst és ZelKifit! Mindannyian állhatatosak az állhatatosak között. És bebocsátottuk őket az irgalmunkba. Igazak ők az igazak között.” (A próféták szúra: 21/85-86)

A Próféták Feladata: Az Egyistenhit tanainak elterjesztése, az embereket a több istenhit tanaitól való megszabadítása, az Örök Üdvösséghez vezetni az embereket:

Két példa:

„Noé népe hazugsággal vádolta a küldötteket. Emlékezz arra, amikor Noé, az ő testvérük azt mondta nekik: "Nem óvakodtok Allahtól? Én vagyok a ti szavahihető küldöttetek Óvakodjatok hát Allahtól és engedelmességetek nekem! Nem kívánok én ezért fizetséget tőletek. Az én fizetségem egyedül a teremtmények Urára tartozik. Óvakodjatok hát Allahtól, és engedelmességetek nekem!"” (A költők szúra: 26/105-110)

„Emlékezz arra, amikor Su'ayb azt mondta nekik: "Nem akartok-e hívők lenni? Én vagyok a ti szavahihető küldöttetek. Óvakodjatok hát Allahtól és engedelmességetek nekem. Nem kívánok én ezért fizetséget tőletek. Az én fizetségem egyedül a teremtmények Urára tartozik. Adjatok igazságos mértéket, és ne tartozzatok azokhoz, akik megkárosítanak! És mérjétek

pontos mérleggel! És ne rövidítsetek meg az embereket semmiféle dolgukban! És ne terjesszétek gonoszul a romlást a földön!” (A költők szúra: 26/177-183)

Ebből látható az is, hogy minden Próféta mellett, hogy az egyistenhit gondolatának az emberek szívébe történő plántálásán fáradozik, a népére jellemző erkölcsiség ellen is meg kell vívnia a harcot.

A Próféta embereknek tett szolgálatába beletartozik az, hogy jóval több szerencsétlenséget és sanyarúságot kellett elszenvedniük:

A Próféta emberlétük alatt sokkal többet kellett szenvedniük a betegségtől, a haláltól, a testi hanyatlástól, a bánattól, a szomorúságtól, a számkivetettségtől és az önkényuralomtól, mint minden más embernek. Aki Istenhez közelebb áll, azt jóval gyakrabban próbára teszi.

Majdnem minden Próféta szembeállított különféle csapásokkal az életútjuk során vagy a saját népük üldöztetésének voltak kitéve. József hosszú ideig raboskodott, Zakariást meggyilkolták. És a legfőbb mindegyikük közül: Jézus, nos, az Ő történetét már általánosan ismerheti mindenki. Ami pedig a világvége Prófétaival, Mohameddel történt, azt más ember nem tudta volna elviselni.

„Mohamed csupán egy küldött. Már előtte is eltávoztak a küldöttek az élők sorából. Vajon, ha természetes halállal meghalna, vagy a harc során megölnék őt, akkor eltántorodnátok a hitetektől? Aki eltántorodik, az nem lesz semmiben sem Allah ártalmára. Ám Allah megjutalmazza azokat, akik hálásak néki.” (Imrán nemzettsége szúra: 3/144)

**A Próféta csak azt ismerik, amit Isten közölt velük;
sem arra nem képesek, hogy előnyökre tegyenek szert,
sem arra, hogy kárt okozzanak:**

„Mondd: "Nem áll hatalmamban az, hogy használjak vagy ártsak magamnak, kivéve, ha Allah úgy akarja. Ha ismerném azt, ami rejtve van, akkor számos jóra tennék szert és nem érne engem semmi rossz. Ám én csupán intő vagyok és jó hírhozó olyan embereknek, akik hisznek."” (A magaslatok szúra: 7/188)

„És csak olyan férfiakat küldtünk el teelőtted, akiknek kinyilatkoztatást sugalltunk. Kérdezzétek meg az említés gyakorlóit, ha nem tudjátok!” (A próféta szúra: 21/7)

56. oldalon: ez így is marad az ítélet napjáig, mert ugyan az emberi tudás előrehalad, így minél könnyebb felismerni azt, hogy a korán valóban Isteni kinyilatkoztatás.

Az üdvözítő üzenet átadásának kötelessége:

„Küldöttem! Add át az embereknek mindazt, ami kinyilatkoztatás gyanánt leküldetett hozzád az Uradtól! Mert ha nem így teszel s akármit elhallgatsz, akkor nem adtad át az Ő üzenetét! Allah meg fog téged védelmezni az emberektől. Allah nem vezeti az igaz útra a hitetlen népet” (Az asztal szúra: 5/67)

„A küldöttek csupán az a feladata, hogy az üzenetet átadja. Allah tudja azt, amit kinyilvánítottok, és azt, amit elrejtetek.” (Az asztal szúra: 5/99)

A próféta kiterjed az egész világra:

„Egyes küldöttekről már beszéltünk neked korábban, másokról azonban nem beszéltünk neked - Mózással pedig valóban szólván szólott Allah -, Küldöttekről, akik örömhírhözők és intők gyanánt jöttek el, hogy a küldöttek fellépése után az embereknek ne lehessen érvük Allah ellen mondván, hogy semmiről nem tudnak. Allah Büszke és Bölcs.”
(Az asszonyok szúra: 4/164-165)

„Minden emberhez küldtünk el téged, hogy örömhír-hozó és intő légy. A legtöbb ember azonban nem tudja ezt.” (Sába szúra: 34/28)

A Próféták minden bűntől mentesek:

„Egyetlen próféta sem képes arra, hogy a zsákmányból eltulajdonítson egy részt a felosztás előtt. Aki jogtalanul eltulajdonít, az magával hozza a Feltámadás Napján azt, amit eltulajdonított. Minden lélek megkapja akkor illendő fizetségét azért, amit földi életében szerzett és bizonyosan nem szenvednek jogtalanságot.” (Imrán nemzetsége szúra: 3/161)

Isten megsegíti a Prófétákat:

„Aztán megmentjük a küldötteinket és azokat, akik hisznek. Kötelességünk, hogy ekképpen megmentjük a hívőket.” (József szúra: 10/103)

Hiszünk Jézus – Mária fiának – különleges méltóságában

Jézus Próféta Isten egyedüliségét és egységét tanította. A Szentháromság fogalmát a kereszténységbe utólagosan hozták be.

„Ti írás birtokosai! Ne lépjétek túl a határt a ti vallásotokban és ne mondjátok Allahról mást, csak az igazságot! Jézus, a Messiás, Mária fia csupán küldötte Allahnak, és az ő szava, amit sugalmazott Máriának, és Allahtól küldött lélek. Higgyetek hát Allahban és az Ő küldötteiben és ne mondjátok azt, hogy: "Három!" Hagyjátok abba! Jobb az nektek! Allah csupán egyetlen isten. Magasztaltassék! Nincs szüksége gyermekre, amikor Övé mindaz, ami az egekben és a földön van. Allah kiváló istápoló!” (Az asszonyok szúra: 4/171)

Jézus nem Isten Fia – hitetlen, aki ilyet állít:

„Bizony hitetlenek azok; akik azt mondják: "Allah: a Messiás, Mária fia." Mondd nekik: "Ki Érhette el Allahal szemben bármit is, ha úgy akarná, hogy elpusztítsa a Messiást, Mária fiát és az anyját és mindenkit, aki csak van a földön?" Allahé mindaz, ami az egekben és a földön van és mindaz, aki közöttük van. Megteremti, amit akar. Allah mindenre képes.”
(Az asztal szúra: 5/17)

Jézus helyzete olyan, mint Ádám megítélése:

Az a pillanat volt Jézus fogantatásának a pillanata, amikor az Angyal Máriának kisfia születését hírül adta. Ez ugyan egy csoda volt, de ez ismételt Isten Mindenhatóságának újabb bizonyítékát szolgáltatta. Ha ebből a szempontból vizsgáljuk meg ezt az eseményt, akkor rájöhettünk arra, hogy ez nem valószínűtlen. Isten erre ezt mondta:

„Jézus olyan Allah előtt, mint Ádám. Porból teremtette őt, majd azt mondta neki: "Legyél!" - és lett.” (Imrán nemzetsége szúra: 3/59)

Mégis a zsidók szembeszegültek Jézussal és megkísérelték megölni Őt, ami ennek ellenére sem sikerült nekik:

„és mivel hitetlenek és Máriát szörnyű gyalázkodással illették, és mivel azt mondták: "Megöltük Jézust, a Messiást, Mária fiát, Allah küldöttét" - holott valójában nem ölték meg őt és nem feszítették keresztre, hanem Jézushoz hasonlónak látták. Akik Jézust illetően összekülönböztek, azok kétségben voltak felőle. Nincs tudomásuk róla, csupán vélekedésüket követték. Bizony, nem ölték meg őt úgy, hogy bizonyosak voltak benne, ellenkezőleg, Allah magához emelte őt. Allah Büszke és Bölcs.” (Az asszonyok szúra: 4/156-158)

Ebből következik az: hogy egy muszlimnak feltétlenül hinnie kell abban, hogy Mária Jézus fonatásakor nem érintetett férfi által, hogy Jézust nem nemzette senki, illetve hogy Jézus nem meghalni jött közénk, hanem azért, hogy Isten Őt sokkal inkább felmagasztalja.

MOHAMED (Béke legyen Vele!) AZ UTOLSÓ PRÓFÉTA

Mohamed (Isten békéje legyen Vele!) az utolsó láncszem a Próféták hosszú sorában. Mint már azt fent említettem, Jézus megjövendölte egy Próféta eljövetelét, sőt még meg is nevezte az illetőt: Ahmed (ez az említés megtalálható az Egyház által elvetett Barnabás Evangéliumában – lásd a „gnosztikusok” -. A fordító jegyzete.)
János Evangéliuma (16:12) így hívja Őt:

„ Még sok mondanivalóm volna, nem vagytok azonban elég erősek hozzá.
De amikor eljön ő az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra. Nem magától fog
szólni, hanem azt mondja majd, amit hall, és a jövődöt fogja hirdetni nektek.
Ő majd megdicsőít engem, mert az enyémből kapja, amit kijelent nektek.
Minden, ami Atyámé, enyém. Azért mondtam, hogy az enyémből kapja, amit kijelent
nektek.”

Mohamed üzenete minden emberre vonatkozik

„Minden emberhez küldtünk el téged, hogy örömhír-hozó és intó légy. A legtöbb ember
azonban nem tudja ezt.” (Sába szúra: 34/28)

Mohamed után már nem tűnik fel több Próféta:

„Mohamed egyetlen férfinak sem apja közületek, hanem Allah küldötte és a próféták pecsétje!
Allah mindig is minden dolog tudója volt.” (A klánok szúra: 33/40)

A prófétikus üzenetek lezárultával a Vallás tökélyre vitele befejeződött:

„Ezen a napon kiteljesítettem nektek a vallásotokat, teljessé tettem számotokra a
kegyelmemet és kiválasztottam nektek vallásotok gyanánt az Iszlámot.” (Az asztal szúra:
5/3)

A világvége Próféta Mohamed feltűnése – az Isteni Üzenet célja és megkoronázása:

„Emlékezzetek arra, amikor Allah egyezséget kötött a prófétákkal: "Íme, itt van az, amit az
Írásból és a bölcsességből adtam nektek. Mikor aztán jön majd hozzátok egy próféta,
megerősítendő azt a kinyilatkoztatást, ami a birtokokban van, akkor hinnetek neki, és
segítenetek kell őt!" És azt mondta: "Elismeritek vajon, és elfogadjátok magatokra nézve
kötelezőnek az egyezségemet?" Ők azt mondják: "Elismerjük." Őpedig azt mondta: "Akkor
tanúsítsátok azt, és én is tanú leszek veletek." ” (Imrán nemzettsége szúra: 3/81)

Mohamed Próféta – minden ember példaképe

„Allah küldöttében pedig szép példaképek van - annak, aki reményét Allahba és a Végső Napba vetette és gyakorta megemlékezik Allahról.” (A klánok szúra: 33/21)

A Korán – a megváltoztathatatlan Csoda:

„Mondd: "Lehetetlen, hogy saját magamtól megváltoztassam azt. Én csak azt követem, ami nékem kinyilatkoztatott. Ha nem engedelmeskedem az Uramnak, egy rettenetes nap büntetésétől kell félnem.”” (József szúra: 10/15)

A Prófétáknak engedelmeskedni annyit tesz, mint Istennek engedelmeskedni:

„Aki engedelmeskedik a küldöttnek, az Allahnak engedelmeskedik. Aki elfordul tőled az az ő dolga. Téged nem az ő őrzőjüknek küldtünk.” (Az asszonyok szúra: 4/80)

V.

HINNÜNK KELL A VÉGÍTÉLET NAPJÁBAN

A filozófusok vitakozhatnak arról, hogy vajon a lélek halhatatlan vagy sem, hogy van e Élet a Halál után: a gyakorlat az mutatja, hogy az emberek rendíthetetlenül hisznek a Túlvilágban, ami az elképzeléseik alapján egy irigylésre méltó állapot. Nekünk, muszlimoknak kötelességünk hinni a halál utáni Feltámadásban, a Számadás napjában, a Jutalom helyszínében („Paradicsom”) és a büntetésben („Pokol”), és a Sirat hídjában, amin keresztül a Túlvilágba lépünk át. Isten a Koránban óriási hatással utal a túlvilági életre, amit ha az ember elolvas és felfog, akkor szó szerint a vér meghűl benne. A Végítélet Napjának Isten több elnevezést adott: „a Hit Napja”, „a Számadás Napja”, „a Legyőztetés Napja”, „a Vizontlátás Napja”, „a Vég Napja”, „a Gyülekezés és Zűrzavar Napja”, „a Sóvárgás Napja”, „az Üvöltözők és Jajveszélők Napja”, „a Rettetés Napja”.

A Halál Valóság, a Túlvilági Élet Kezdeté:

Minden élőlény érzi a halálfélelmet, ez alól semmi sem kivétel:

„Minden lélek megízleli a halált. Illendő fizetségeket azonban majd a Feltámadás Napján kapjátok meg.” (Imrán nemzetsége szúra: 3/185)

„És egyetlen embernek sem adtunk előtted halhatatlanságot. Ha te meghalsz, vajon ők halhatatlanok lennének?” (A próféták szúra: 21/34)

A szilárd erődítmény sem óv meg a haláltól:

„Bárhol is legyetek, utolér titeket a halál, még akkor is, ha magasba nyúló tornyokban lennétek.” (Az asszonyok szúrá: 4/78)

Senki sem hal meg egy perccel sem korábban vagy későbben, mint ahogy az elrendeltetett:

„Egyetlen lélek sem halhat meg, csupán Allah engedelmével, s az Írásnak megfelelően, amely kijelöli minden dolog határidejét (Kitebem Mu-edzselen). Ha valaki az evilág jutalmát áhítozza, annak adunk abból. Aki pedig a túlvilág jutalmát áhítozza, annak majd abból adunk. És meg fogjuk jutalmazni azokat, akik hálásak nekünk.” (Imrán nemzettsége szúrá:3/145)

„Minden népnek megszabott határideje van. Ha a határidő első, nem késleltethetik azt egy órával sem és nem is siettethetik.” (A magaslatok szúrá: 7/34)

A halálból való Feltámadás napja mindenképp eljön:

„Az Óra bizonyosan el fog jönni, nem férhet hozzá kétség! A legtöbb ember azonban nem hisz.” (A megbocsátó szúrá: 40/59)

A halál után Feltámadás mindenképp eljő:

„Allahé mindaz, ami az egekben és a földön van, avégett, hogy megfizessen - tetteik szerint - azoknak, akik rosszat cselekedtek, és hogy azoknak, akik jót cselekedtek, a legjobb tettük szerint fizessen,” (A csillag szúrá: 53/31)

„És ha meghaltok, vagy megölettek, bizony a túlvilágon Allahnál lesz gyülekezésetek.” (Imrán nemzettsége szúrá: 3/158)

Istennek nagy könnyedség a halálból feltámasztani valakit:

„És Ő az, aki véghezviszi a teremtést kezdetben, aztán megismétli azt. Ez könnyebb neki.” (A rómaiak szúrá: 30/27)

Válasz a kétkedőknek:

„Ti emberek! Ha kétségben vagytok a Feltámadás felől, akkor gondoljatok arra, hogy először porból teremtettünk benneteket, azután egy spermacseppből, majd egy vérrögéből, utána egy megformált vagy formátlan húsdarabból, hogy világossá tegyük előttetek a hatalmunkat. És nyugodni hagyjuk az anyaméhben egy megszabott határideig azt, amit akarunk. Majd gyermekként hozunk elő benneteket, hogy aztán felnötté serdüljete. Akad köztetek olyan, aki időnap előtt elszólíttatik, és akad olyan, aki a legnyomorúságosabb életkorba jut, hogy - miután tudott? ne tudjon semmit. És látod, hogy a föld megdermedt. Ám amikor vizet bocsátunk reá, mozgásba lendül, zsendülni kezd és mindenféle pompás növényfajtát sarjaszt.” (A zarándoklat szúra: 22/5)

„Ez azért van így, mert Allah az Igazság és mivel Ő kelti életre a halottakat, és mert Ő mindenek fölött hatalmas, és mivel az óra - kétség nem férhet ehhez - el fog jönni, és mert Allah föltámasztja azokat, akik a sírokban vannak.” (A zarándoklat szúra: 22/6-7)

A Feltámadás olyan lesz, mint a növények sarjadása:

„És áldott vizet bocsátottunk le az égből, s kerteket sarjasztottunk általa és learatni való gabonát, és magasba nyúló pálmafákat, amelyeken fűrt fűrt hátán teremszolgáink ellátására. És vele keltettük életre a holt vidéket. Eképpen lesz a halottak előjövetele.” (Qaf szúra: 50/9-11)

Isten válaszol a kérdésre, ki az akit a rothadó földi maradványaiból fel fog támasztani:

„Példabeszédet mond nekünk, s elfelejti azt, hogy ő teremtmény. Azt mondja: "Ki kelti életre a csontokat, miután már elporladtak? Mondd: "Az kelti életre, aki először alkotta, és akinek minden teremtséről tudomása van,” (Jászín szúra: 36/78-79)

„Azt gondolja-e az ember, hogy nem gyűjtjük össze majd a csontjait? De igen! Mi képesek vagyunk arra, hogy akár az ujjatok begyét is a helyére tegyük.” (A feltámadás szúra: 75/3-4)

Egyedül Isten tudja, hogy mikor lesz a Feltámadás órája:

„Kérdeznek téged az óráról. Mikor lesz az elrendelt ideje? Mondd: "Ennek a tudása csupán az én Uramnál van. Egyedül Ő fedi azt föl a maga idején. Ott súlyosodik az egekben és a földön. Váratlanul fog meglepni benneteket." Úgy kérdeznek téged, mintha te tudván tudnál róla. Mondd: "Ennek tudása csupán Allahnál van. A legtöbb ember azonban ezt nem tudja." ”
(A magaslatok szúra: 7/187)

„Allahnál van az óra tudása. Ő bocsátja le a záporosót. És Ő tudja, mi van az anyaméhekben, amíg senki sem tudja, hogy mire tesz szert holnap és senki sem tudja, hogy melyik földön fog meghalni. Allah mindent tud, és mindenről tudomása van.” (Luqman szúra: 31/34)

„Neki van fenntartva az óra tudása. Nem jön ki egyetlen gyümölcs sem a burkából és egyetlen nőstény sem viselős és nem hozza terhét a világra anélkül, hogy Ő ne tudná.”
(A részletezettek szúra: 41/47)

A Végítélet Napján:

A Korán sok verse vázolja a Végítélet Napjának borzasztó történéseit. Ez az iszonyat fogja körülölelni a Természetet és az egész Világegyetemet, az emberek testét és lelkét el fogja tölteni a borzalom és minden zűrzavarba fog omlani:

Világmindenség rendje összeomlik:

„Amikor a Nap elalszik, a csillagok elhullanak, s a hegyek megmozdulnak, és szétmennek, és amikor a vemhes nőstény tevék (El-'Iseru) elhanyagolva lesznek, s a vadak összegyűlnek, (mindenféle állat, aki vad és, aki szelíd nem félnek egymástól, és az emberektől sem, annak a napnak a hatalma miatt) és a tengerek felgyulladnak, tűzé válnak, s a lelkek a testükkel egyesülnek, és amikor az élve eltemetett kislányt megkérdezik: miféle bűnért öletett meg?, és amikor a lapokat kiterítik, (a tettek könyveit szétosztják, amiben minden tett részletesen bele van írva) és az ég elhúzódik, (Allah elhúzza az eget a helyéről. nincs ott ég. Milyen félelmetes, már?) s a Pokol tüze föllángol, a Paradicsom pedig közel kerül megtudja minden lélek, hogy mit hozott magával.” (Felgöngyölítés szúra: 81/1-14)

„Amikor az ég széthasad, s a csillagok lehullanak, és a tengerek szétrobbantatnak, és a sírok fölfordítatnak, megtudja minden lélek, hogy mit küldött előre és mit mulasztott el.” (A széthasadás szúra: 82/1-5)

Az embereken megrázkódtatás és zűrzavar hatalmasodik el:

„Amikor eljő a fülsiketítő! (Esszakkhah) Azon a napon, amikor az ember menekül a fivéréától, s anyjától és apjától és házasársától és fiaitól. Azon a napon mindenkinek meglesz a dolga, ami lefoglalja;” (Homlokát ráncolta szúra: 80/33-37)

„Ti emberek! Óvakodjatok az Uratok szerinti tettekkel! A Végző Óra földindulása szörnyű dolog lesz. Azon a napon, amikor meglátjátok azt, minden szoptatós anya megfélemedezik arról, akit szoptatott és minden viselős asszony megszűli terhét. És az embereket részegeknek lehetne tartani, holott nem azok. Ám Allah büntetése rettenetes!” (A zárándoklat szúra: 22/1-2)

Azon a Napon sehol sincs menedék:

„Amikor azonban villan a látás, és holdfogyatkozás következik, és összeegyesül a Nap és a Hold, azon a napon azt mondja az ember: "Hová van még menekvés?"” (A Feltámadás szúra: 75/7-10)

A Számadás valóság, Azon a Napon semmire se lesz mentség:

„Azon a napon csak az Uradnál van biztonságos hely. Azon a napon megtudja az ember, hogy mit küldött előre, és mit mulasztott el. Sőt, az ember nyilvánvaló bizonyíték lesz önmaga ellen, még ha előhozakodik is a mentségeivel!” (A Feltámadás szúra: 75/12-15)

Semmi sem marad kiegyensúlyozatlanul:

„Azon a napon az emberek külön-külön jönnek elő, hogy lássák tetteiket. Aki csak egy porszemnyi jót is tett, az meglátja azt, És ha valaki csak egy porszemnyi rosszat tett, az is meglátja azt.” (A földrengés szúra: 99/6-8)

Jó lesz annak, akinek a Könyve a jobbába adatik:

„Az, akinek a könyve a jobbába adatik, annak könnyű lesz a számvetése, és örvendezve tér meg háza népéhez.” (A kettéhasadás szúra: 84/7-9)

„Elővezettettek és semmi sem marad rejtve tőletek azon a napon. Akinek az könyve a jobbába adatik, azt mondja: "Imhol olvassátok az írásomat! Hiszen én hittem abban, hogy az elszámolás bekövetkezik."” (A valóra válás szúra: 69/18-20)

Akinek a Tetteinek könyve a háta mögé vagy a baljába adatik:

„Akinek azonban a könyve a háta mögé adatik, az pusztulásért esedezik, és a Pokol tüzében ég.” (A kettéhasadás szúra: 84/10-12)

„Akinek pedig az könyve a baljába adatik, azt mondja: "Bárcsak ne adatott volna ide nekem a könyvem és ne tudnám, hogy mi is a számadásom! Ó bárcsak a halál a végső vég lett volna! A vagyonom mit sem használ nekem,” (A valóra váltás szúra: 69/25-29)

Semmi sem marad ki a Számadás Könyvéből:

„És odateszik az Írást, és látod a bűnösöket, hogy rettegnek attól, ami abban áll. Azt mondják: "Jaj nekünk! Mi van ezzel a könyvvel? Nem hagy egyetlen kicsi vagy nagy dolgot sem elszámolatlanul. És fellelik azt, amit elkövettek. És a te Urad nem lesz igazságtalan senkivel szemben.” (A barlang szúra: 18/49)

**Azon a Napon az embernek nincs semmi másra szüksége, mint egy olyan szívre,
mely e világból Hittel eltelve költözött el:**

„azon a napon, amikor nem használ sem vagyon, sem fiúgyermek csak annak, aki egészséges szívvel jön Allahhoz.” (A költők szúra: 26/88-89)

Senkinek sem lehet közbenjárása azokon kívül, akiknek Ő engedélyezte:

„Tudja azt, ami előttük van, és ami mögöttük van. És csak annak az érdekében járhatnak közben, aki néki tetszik. És reszketnek előtte a félelemtől.” (A próféták szúra: 21/28)

„Ki az, aki engedélye nélkül közbenjárhatna Nála a Feltámadás Napján?” (A tehén szúra: 2/255)

Teljes Igazságosságban történő Számadás:

„És igazságos mérlegeket állítunk föl a Feltámadás Napján. És egyetlen lélek sem fog igazságtalanságot elszenvedni semmiben. Ha az egy mustármag súlya lenne is - előhozzuk! Elegek vagyunk a számonkérésben!” (A próféták szúra: 21/47)

HITÜNK VAGYON A HÍDBAN (SIRAT)

A „Sirat” egy átjáró a Büntetés („Pokol”) feneketlen mélysége fölött, amire mindenkinek halála után rá kell lépnie. Akinek a Paradicsom rendeltetett el, az minden nehézség nélkül le fogja gyűrti ezt az akadályt. Akinek szenvedés a büntetése az kétség kívül letaszítottik.

„És nincs senki közöttetek, aki ne menne le oda. Eldöntött elrendelése ez a te Uradnak. Ezután megmentjük azokat, akik óvakodtak Allahtól, a kegyetleneket pedig térdükön állva hagyjuk ott.” (M ária szúra: 19/71-72)

A Paradicsom Valóság:

Aki hívőként hal meg, a Paradicsomban fogja végezni, ami a Nyugalom és Boldogság lakhelye, a kiválasztottak örökre erre a helyre kerülnek, hogy Isten bölcs szavainak birtokába juthassanak. A legmagasztosabb Üdvösség maga az Öröm, amit Isten látni enged számukra.

A Kegyes Korán a Paradicsomot (akár a Poklot) tökéletes részletességgel írja le.

Fák, Étel, Ital és Folyamok:

„A Paradicsom, amire az óvakodók ígéteret kaptak, eképpen fest: vannak benne nem-poshadó vizű patakok, mások tejjel folynak, aminek az íze nem változik és vannak borral folyó patakok, ami gyönyörúsége az ivóknak és vannak tisztított mézzel folyó patakok. Mindenféle gyümölcsük lesz benne és megbocsátás az Uruktól. Az, akinek ez a Paradicsom jut vajon olyan-e, mint az, aki örökké a Pokol tüzében lakozik, forrásban lévő vizet kap inni, amely a beleit széttépi?” (Mohammed szúra: 47/15)

„Add hírül azoknak, akik hisznek, és igaz cselekedeteket cselekszenek, hogy a túlvilágon kertjeik lesznek, amelyek alatt patakok folynak. Valahányszor a kertek gyümölcseiből kapnak enni, azt mondják: "Ez ugyanaz, amit korábban kaptunk enni". És olyat kapnak, ami hasonló ahhoz, amit a földön kaptak. És a kertekben megtisztult feleségeik lesznek, s örökkön ott fognak időzni.” (A tehén szúra: 2/25)

„És a kert lombátrai közel hajolnak hozzájuk és gyümölcsei alacsonyan csüngenek.”
(Az ember szúra: 76/14)

Az Élet a Paradicsomban semmihez sem fogható:

„És ezüstedényeket hordanak körbe közöttük és serlegeket: üvedényeket üveghez hasonló ezüstedényeket, amelyeknek ők szabták meg a mértékét És pohárból kapnak ott inni, amelyben a borhoz kevert víz gyömbérral fűszerezett egy ott lévő forrásból, amelynek Szelsabíl a neve; és halhatatlan ifjak járnak körbe közöttük: ha látnád, szétszórt gyöngyöknek vélnéd őket. Ha körül nézel ott, gyönyörűséget és nagy birodalmat látsz. Szundus- és isztabraq brokátból szőtt ruhákban vannak és ezüst karperecekkal ékesek. És az ő Uruk tiszta italt ad inni nékik. "Ez illet meg benneteket fizetségképpen. A buzgalmatoknak van köszönete."”
(Az ember szúra: 76/15-22)

Dicsőséges Kegyelmi Állapot a hívőknek:

„Akik azonban óvakodtak Uruktól, azoknak felső termeik lesznek, amelyek fölél más felső termék épültek és alattuk patakok folynak. Allah ígéréte ez. Allah nem szegi meg az ígérétét.”
(A csapatok szúra: 39/20)

„Allah kerteket ígért a hívőknek - férfiaknak és nőknek egyaránt-, amelyek alatt patakok folynak, s örökké ott fognak időzni - és jó hajlékokat Édenkertjeiben. Ám Allah tetszése még ennél is többet ér. Az lesz a nagy diadal.” (A bűnbánat szúra: 9/72)

„Szolgáim! Nem kell félnetek és nem kell szomorkodnotok! Ti, akik hittetek a jeleinkben és muszlimok voltatok, lépjétek be a Paradicsomba. A feleségeitekkel együtt örvendezni fogtok.” (Az aranydíszek szúra: 43/68-70)

„Ők és feleségeik az árnyékban kerevetre dölve fekszenek,” (Jászín szúra: 36/56)

Az Anyagiasságtól mentes Kegyelmi Állapot:

Ugyan fennáll annak a lehetősége, hogy a felfokozott képzeletünk erejével felfogjuk Isten Kegyelmét, ami az e világot és a Túlvilágot illeti: a valóság ezzel szemben az, hogy a Túlvilág nem elképzelhető emberi értelemmel:

„Egy lélek sem tudja, hogy milyen öröm rejtőzik fizetségképpen az emberek számára azért, amit cselekedtek.” (A leborulás szúra: 32/17)

A Paradicsom Isten közvetlen közelségét hozza el számunkra:

A nem érzékelhető és nem anyagi Paradicsomi Kegyelmi Állapot szolgáltat majd bizonyítékot Isten közvetlenségének magasztosságára, ami tulajdonképpen az emberi élet értelme:

„Te ember! Minden igyekezetteddel Uradhoz törekszel, s találkozni fogsz vele.”
(A kettéhasadás szúra: 84/6)

„De nem! Ti a sietősen az e világon szeretitek megkapni, és elhanyagoljátok a túlvilágot. Azon a napon lesznek ragyogó orcák, amelyek Urukra tekintenek,” (A feltámadás szúra: 75/20-23)

A Béke, a Csend és a belső Megnyugvás lakhelye:

A hívők az Édenkertet egyféle kiegyenlítődésként tartják az evilági várakozásuk alatt, éppúgy, mint őseik, élettársaik és gyermekeik, hogy méltónak találtsanak e nagy kegyelemre. Az Angyalok minden kapun át bemennek hozzájuk és mondják:

„Békesség veletek! Ez a jutalmatok azért, mert állhatatosak voltatok.” Milyen pompás végső lakhely!” (A mennydörgés szúra: 13/24)

A POKOL IS VALÓSÁG

A „POKOL” azt a helyet jelenti, ahol a bűnösök és az istentagadók állandó büntetése történik. A Próféta egyik feladata az volt, hogy közvetítsék az emberek felé az adott esetben ott rájuk váró borzalmak képzetét. A Korán több verse ecseteli a Pokolban lévők helyzetét és a különféle gyötrelmek mibenlétét, amiknek a bűnösök ott ki vannak téve, az erőszakos tetteknek, az elnyomatásnak, a kevélységnek és a fennhéjázásnak „fizetségül” evilági cselekedeteikért:

„Ti hívők! Óvjátok meg magatokat és házatok népét egy olyan tűztől, amelynek a tüzelője az emberek és a kövek és amelyre kemény és szigorú angyalok vigyáznak, akik nem szegülnek ellen Allah parancsának, hanem megteszik azt, amire parancsot kapnak.” (A tilalom szúra: 66/6)

Állandó fájdalmak a hitetleneknek:

„A boldogtalanok a Pokol tüzében hangosan kiáltoznak és üvöltöznek, és benne égnek örökké, amíg az eget egek, és a föld föld - kivéve, ha a te Urad másképpen akarja. Bizony, a te Urad nagyon is megteszi, amit akar.” (Hud szúra: 11/106-107)

„Azoktól, akik hitetlenek - még ha az övék lenne is minden, ami a földön van, és azzal együtt még egyszer annyi, hogy megváltsák magukat vele a Feltámadás Napjának büntetésétől, bizony nem fogadtatna el az! Fájdalmas büntetés lesz az ő osztályrészük.” (Az asztal szúra: 5/36)

ISTEN MEGTEREMTI A JÓT ÉS A ROSSZAT- DE CSAK AZUTÁN, HOGY AZ EMBER SZERT TETT RÁ

Hisszük azt, hogy akár a jó, akár a rossz csak úgy létezhet, hogy Isten megteremti azokat. Ez viszont nem áll fenn annál a feltevésnél, hogy az embernek nincs saját akarata, így nem is felelős minden cselekedetéért. Sokkal inkább azt jelenti, hogy Isten – ha akarja – a Teremtésen keresztül valósíthatja meg egyes emberek döntését.

A Jó és a Rossz is önön fejünkre hullik vissza:

„Aki jóra valóan cselekszik, az a maga hasznára teszi, és aki rosszat tesz, az a maga kárára cselekszik. A te Urad nem igazságtalan a szolgálival szemben.” (A részletezettek szúra: 41/46)

„És mondd: "Ez az igazság, amely az Uradtól jön. Aki akar, az higgyen, és aki akar, az ne higgyen!" (A barlang szúra: 18/29)

„És az egyenes útra vezéreltük őt, legyen bár hálás vagy hálátlan (hitetlen).” (Az ember szúra: 76/3)

„Ha valami csapás sújt titeket, azért sújt, amit a kezetek elkövetett - noha sok mindent elnéz Ő.” (A tanács szúra: 42/30)

VI. HISZÜNK ISTEN AKARATÁBAN (KADER)

A Koránban a legkülönbözőbb helyeken fellelhetőek a következő szavak; „Kader”, „Mikdar” és „Takdir” amelyek többek között olyan jelentéstartalommal bírnak, mint : „, olyan valami, ami egy jellemző döntést, egy szilárd mértéket és egy határozott irányt jelöl, amely egy ismert Törvény által jön létre:

„És vizet bocsátottunk le bizonyos mennyiségben az égből, és a földön szállásoltuk azt el. És megvan hozzá a hatalmunk, hogy visszavegyük azt.” (A hívők szúra: 23/18)

Itt elhangzott egy szakkifejezés „egy határozott mennyiség”. Egy másik versben más jelentéstartalommal találkozhatunk:

„Allah szabja meg az éjszaka és a nappal mértékét.” (A beburkolózt szúra: 73/20)

Itt van annak a bizonyos mértéknek a „teremtődése”, egy kigondolt Törvény.

Tehát van a Hit amiből kiindul az Elhatározás (Kader), ami egyértelműen rámutat a felismerésre, hogy a Világegyetem alapja egy szilárd Rend, és ez a Rend vastörvényeken nyugszik, amelynek okai és hatásai egymással összhangban vannak. Ez a Hit a megvalósítása annak a meggyőződésnek, hogy a világban kialakult Élet nem a véletlen műve.

Az ember képes dönteni:

Isten az embert a cselekedeteiért felelőssé tette, kölcsönözte azt a képességét, hogy az ember is különbséget tehessen jó és rossz között, ebbe a döntésbe azonban nem kell feltétlenül elbuknia, mert a bűnök számonkérésének időpontját Isten meghosszabbítja azért, hogy az ember a Felelősséget minden tetteért felvállalhassa és annak Terhét magára vehesse:

”És az egyenes útra vezéreltük őt, legyen bár hálás vagy hálátlan (hitetlen).” (Az ember szúra: 76/3)

És ahogy már az előzőekben idéztem:

„És mondd: "Ez az igazság, amely az Uradtól jön. Aki akar, az higgyen, és aki akar, az ne higgyen!" (A barlang szúra: 18/29)

„Ha valami csapás sújt titeket, azért sújt, amit a kezetek elkövetett - noha sok mindent elnéz Ő.” (A tanács szúra: 42/30)

„Aki jóra valóan cselekszik, az a maga hasznára teszi, és aki rosszat tesz, az a maga kárára cselekszik. A te Urad nem igazságtalan a szolgálival szemben.” (A részletezettek szúra: 41/46)

Ezekből a verssorokból egyértelműen az következik, hogy az Isten az embereknek megmutatta, hogy mi a helyes és a helytelen, mi a jó és a rossz, és csak azután – így felruházva őket a megkülönböztetés és döntés képességével - helyezte az embereket olyan kihívások elé, amikor az Élet keresztútjainál a viszonylagos képességeivel élve alkalmazza is azokat.

A jó útra való vezettetés és a tévelygés:

Az ember esetében csak saját magán áll vagy bukik az, hogy a jó útra hagyja magát vezetettetni vagy a tévútra lép. Más szavakkal: Isten mindig a helyes Utat a háttérből sugalmazva mutatja meg nekünk, azért hogy az ember aztán maga döntse el, hogy merre haladjon tovább.

Az Útmutatást követve cselekedünk jól és a tévelygés követve tesszük a rosszat.

Így már jobban érhető lesz a következő verssor: „... Tévelygésbe viszi azt, akit akar, és az igaz útra vezeti azt, akit akar.” (A méh szúra: 16/93). A tévelygésből következik az engedetlenség és a megátalkodott gaztett, annak ellenére, hogy Isten folytonosan dorgál minket a Könyvén keresztül, a Prófétáin és a Csodatételein keresztül; ennek a megátalkodottságnak az a következménye, hogy végül az illető saját tetteinek rabjává fog válni. Isten bármikor elfordulhat a megátalkodott gonosztevőktől, megvonhatja tőlük az Irgalmasság Kegyelmét és a Megsegítést, hogy aztán magukra hagyja őket.

Itt van a Bizonyíték:

„És miután elfordultak, Allah elfordította a szívüket. Allah nem vezeti az igaz útra a bűnös népet.” (A sorok szúra: 61/5)

2. RÉSZ

ISTENTISZTELET

ISTEN ÉS EMBER KÖZTI KAPCSOLAT

AZ EMBEREKBŐL KIINDULÓ KAPCSOLAT

I.

AZ ISTENTISZTELET CSELEKEDETEI

Az istentisztelet cselekedetei a hívők számára a hitük gyakorlatias lecsapódása. Aki hisz, annak a hite alapján kellene élnie, mert egy ilyen élet a Hit és a Cselekedet közti egyensúlyról gondoskodik.

Amikor Isten az összes lelket – még az Angyalokét is – megteremtette, akkor összehívta azokat és ezt a kérdést intézte hozzájuk: „Nem Én lennék a Ti Uratok?”; a válasz így hangzott: „De igen, Te vagy a mi Urunk!”:

„És emlékezzetek arra, amikor a te Urad Ádám fiainak az ágyékából vette ki az ő utódaikat és saját maguk ellen tétetett velük tanúságot, mondván: "Vajon nem vagyok-e én a ti Uratok?" "De igen" - mondták ők-, "tanúságot teszünk mellette." Ezt azért tette, nehogy a Feltámadás Napján azt mondjátok: "Bizony, nekünk nem volt tudomásunk erről!" Vagy nehogy azt

mondjátok: "Már korábban a mi atyáink más isteneket társítottak Allah mellé, és mi csupán az ő leszármazottaik vagyunk őrútánuk. Vajon azért akarsz elpusztítani bennünket, amit azok cselekedtek, akik hiábavalóságokra adták magukat?" (A magaslatok szúra: 7/172-173)

Az „Istentisztelet” egyenesen azt jelenti, hogy „Istent szolgálni”. Isten megteremtette az embert és minden más lényt az ember szolgálatára rendelt. Ebből magától értetődően következik az, hogy az embernek a maga részéről pedig Istent kell szolgálnia:

„A dzsinneket és az embereket azért teremtettem, hogy engem szolgáljanak.”
(A rostáló szelek szúra: 51/56)

Ennél fogva miránk hárul az a feladat, hogy Teremtésünk értelméhez illő életvitelt folytassunk.

AZ ISTENTISZTELET TISZTASÁGOT KÖVETEL

● 1) Az egész testünkre kiterjedő mosakodás szükséglete:

Az Istentiszteletet akármilyen formában is gyakoroljuk, azt a muszlim ember csak tisztán végezheti el. A muszlim ember csak így közelítheti meg Istenét.

Az alap előfeltétele ennek az egész testre kiterjedő tisztálkodás, a szertartásos bemosakodás (gusul). A muszlimok e nélkül még a napi munkájába sem foghat bele:

„Ha magömléstől vagytok tisztátalanok (Dzsunub), akkor tisztálkodjatok meg!”
(Az asztal szúra: 5/6)

● 2) A tisztálkodás az Istentisztelet megkezdése előtt:

Nem szükségszerű a teljes körű tisztálkodás, de nagy fontossággal bír a mellékhelyiség használata előtti és utáni higiénia fenntartása, valamint ez alatt a felsőruházat és az alsóruházat tisztaságára való ügyelés. Nem hiába mondja a Próféta: „a Hit része a Tisztaság”.

A Korán szűkszavúan ad hangot a parancsolatának:

„és tartsd tisztán a ruhádat,” (A köpenyébe burkolózó szúra: 74/4)

● 3) Az imádsághoz való bemosakodás végrehajtása:

A különféle Istentiszteletek végrehajtásának gyakorlásához elengedhetetlen az imádsághoz történő bemosakodás (abdest):

„Ti hívők! Ha imádsághoz álltok föl, akkor mossátok meg előtte az orcátokat és a kezeteiket könyökig, és simítsátok végig a fejeteiket és a lábatokat bokáig!” (Az asztal szúra: 5/6)

●4) Víziány esetén: szimbolikus mosakodás homokkal:

Ha nincs elérhető közelségben Víz a teljes bemosakodáshoz (gusul) vagy az imádság előtti bemosakodáshoz (abdest), illetve a hely ahol a Víz fellelhető csak veszélyes módon megközelíthető vagy a Víz mérgezett, akkor ebben az esetben tiszta homokkal is elvégezhető a szimbolikus bemosakodás (teyemmum). Tehát nem maradhatunk meg a tisztátalanság állapotában és mosakodás nélkül nem hajthatjuk végre az Istentisztelet gyakorlását.

Az iszlám megkönnyíti a parancsolatai betartását:

„Ha betegek vagytok, vagy utaztok, vagy valamelyikőtök az illemhelyről jön, vagy asszonyokat illettetek és nem leltek vizet, akkor végezzétek a Tejemmumot, tehát töröljétek az arcotokat és a kezeteiket a föld bármilyen anyagával (homokkal, földdel, kavicsal, fával...)! Allah nem akar semmi olyasmit kiszabni, ami teher lenne nektek. Meg akar azonban tisztítani benneteket, és ki akarja teljesíteni a kegyelmét irántatok. Talán még hálásak lesztek.” (Al-Ma-ida: 5/6)

AZ IMÁDSÁGOK IDEJE

Az előirt tisztálkodási szabályok szerint a muszlimoknak napi ötször meghatározott időpontban Istentiszteletet (namaz), imádságot kell gyakorolniuk. A Korán megnevezi a megfelelő időpontokat erre, még azokra az esetekre is, amikor különféle helyeken vannak a hívők vagy akár különböző kötelezettségeknek kell eleget tenniük, például ilyen esetekre egyszerre négy imát említ. Olvassuk el a következő verssorokat, amiben az imádságról (namaz) kötelező érvényű kötelezettségeket nyilvánít ki:

„Ha elvégeztétek az imádságot, akkor emlékezzetek meg Allahról állatokban, ültötökben és oldalaitokon fektetekben! Amikor aztán újra biztonságban vagytok, végezzétek az imádságot a szokott módon! Az imát meghatározott időközönként írtuk meg a hívőknek!”
(Az asszonyok szúra: 4/103)

Ez a verssor különösen azokhoz fordul, akik egy ház közösségéhez tartoznak:
„És parancsolt meg házad népének az imádságot és legyél te is állhatatos abban!”
(Ta-ha szúra: 20/132)

●1) A reggeli, esti és éjszakai ima időpontjai:

„Végezd el az imádságot a nap két végén és az éjszaka korai óráiban! Bizony, a jótettek megsemmisítik a gonosz cselekedeteket. Intés ez azoknak, akik megemlékeznek Allahról.”
(Hud szúra: 11/114)

Itt „a nap mindkét végén” utalás, ami a reggeli és esti imádságra, illetve „az éjszaka első őrszeme” az éjszakai imára való felajánlása vonatkozik.

●2) A reggeli, délutáni, esti, éjszakai és déli ima:

„És viseld türelemmel, amit mondanak! És hirdesd Urad dicsőségét napkelte és napnyugta előtt! És magasztald őt az éjszaka bizonyos óráiban, és a nap két végén! Talán tetszésre lelsz.”
(Ta-ha szúra: 20/130)

●3) A reggeli, esti, déli és délutáni ima:

„És magasztaltassék Allah, amikor reggel fölkeltek, s amikor este nyugovóra tértek! És Őt illeti a Hála az egekben s a földön, amikor sötétedni kezd, s amikor délidőben jártok!”
(A rómaiak szúra: 30/17-18)

A következő verssorok ajánlják az ötszöri ima elvégzését:

„Tartsátok be az imádságot, és különösen a középsőt, s álljatok az imádság közben áhítatosan Allah előtt! Ha hadi állapotban lévén féltek, hogy nem tudjátok betartani az imádságot, akkor imádkozzatok gyalog, vagy lóháton! Ha pedig biztonságban vagytok, akkor emlékezzetek meg Allahról, miként Ő a kinyilatkoztatás által megtanította nektek azt, amit nem tudtatok!”
(A tehén szúra: 2/238-239)

Több verssor is szól az imádságok idejéről. De az ember megelégedhet az említett verssorokkal is. Még csak arra utalhat az ismételt említése ezen imádságok idejével kapcsolatosan, hogy a jelentéstartalmukat hangsúlyozottan figyelembe kell venni az Istentiszteletek alkalmával.

Az Imádságokat a következő időpontokban kell végrehajtani:

- a) a reggeli imát a pirkadat kezdetétől a napfelkeltéig;
- b) a déli imát attól a pillanattól, hogy a Nap a tetőpontját átlépi addig, míg a tárgyak árnyékának kiterjedésének vetülete a kétszeresét el nem éri;
- c) a délutáni imát attól a pillanattól, amikor a déli ima ideje véget ér addig, míg napnyugta nem lesz;
- d) az esti imát napnyugtától alkonyatig;
- e) az éjszakai imát pedig alkony megszűntétől pirkadatig.

A. Az Ima (namaz-szalat)

A Korán az Imát (namaz) legtöbbször az arab „salat” szóval nevezi meg. Az itt megemlített rendszeres, naponta ötször végzett imádság egy különleges formája a „dua”-nak (fohászkodásnak), amit szemlesütve kell elvégezni, mert ezzel fejezi ki a hívő azt, hogy rászorul Isten segédelmére, és hogy szolgálatával közelebb szeretne kerülni Őhöz.

A „salat” szó a Koránban nyolcvan helyen tűnik fel, ebből 25 alkalommal a „zekat” (szegények számára való adakozás) fogalmával kapcsolatban. A további verssorokban az „Imádság elvégzése” úgy nyer értelmezést, hogy a „dicsérni” kifejezést is megemlíti. Tehát az Ima, Isten imádása megközelítőleg a Koránban száz helyen tűnik fel.

Az imát lelkiismeretesen és sietség nélkül kell elvégezni, azaz még egyetlen alkotóelemétől sem szabad megkurtítani, ha az ember azt akarja, hogy az Imádságon Áldás legyen, isteni sugallat szállja meg és hogy a javára is váljon. Az embernek ezért nem szabad hanyagul végeznie az imádkozást. Az emberek, akik mégis hanyagok, azokat az Isten a következőkben így feddi meg:

„Ha felállnak az imádságra, akkor ímmel-ámmal állanak hozzá, s azt szeretnék, hogy az emberek szeme rajtuk legyen,” (Az asszonyok szúra: 4/142)

„Mi hozott benneteket a Szakarba?” Ők azt mondják: "Nem tartoztunk az imádkozók közé" (A köpenyébe burkolózó szúra: 74/42-43)

Az Imádság miképp válik javunkra:

A legfőbb elrendeltetés szerint a imádat az iszlám imádság esetén sok olyan szempontot is magába foglal, amik alapján felismerhető az, hogy az akaraterő megerősödése és a lélek megtisztulásának folyamata érzékelhetővé válik, amire példát is tudok mutatni a következőkben:

●1) Az Imádság megvéd a rossztól:

„És hirdesd azt, amit sugallatként kaptál az Írásból! És végezd el az imádságot! Az imádság eltilt attól, ami hitvány és elvetendő. Ám még fontosabb az Allahról való megemlékezés. Allah tudja, mit cselekszettek.” (A pók szúra: 29/45)

●2) Az Imádság gyarapítja és erősíti a lelket, a Boldogsághoz vezérel:

„Ti hívők! Hajoljatok meg, boruljatok le, szolgáljátok Uratokat és cselekedjétek a jót! Talán boldogultok.” (A zarándoklat szúra: 22/77)

●3) Az Imádság nyugalmat hoz és eszméltre ébreszt:

„Boldogok a hívők, akik imádságukban meghittséget éreznek,” (A hívők szúra: 23/1-2)

●4) Az Imádság türelmet és állhatatosságot teremt:

„Ti hívők! Forduljatok a türelemhez és az imádsághoz segítségért! Allah a türelmesekkel van.” (A tehén szúra: 2/153)

●5) Az Imádság nagyvonalúvá és jószívűvé tesz:

„Bizony, az ember kishitű teremtmény, amikor baj éri, akkor gondba merült, amikor pedig jó éri, akkor megközelíthetetlen kivéve azokat, akik úgy végzik el az imádságot, hogy állhatatosak abban,” (A grádicsok szúra: 70/19-23)

●6) Az Imádság fejleszti a közösségi érzést és áldozatkésztséget teremt:

„Ti hívők! Ha elhangzik a hívás a pénteki imádságra, akkor igyekezzetek Allah megemlékezésére és hagyjátok a kalmárkodást! Ez jobb nektek, ha tudjátok.”
(A péntek szúra: 62/9)

Ima rettegés idején:

Az iszlám felállít egy alapkövetelményt, amely szerint az Imádság nem mulasztható el. Ezért a Korán utasítást ad, hogy ha akadályt jelentő körülmények merülnek fel utazásnál és betegségnél valamint veszedelem és rettegés idején, akkor annak ellenére is teljesíthető legyen az Imádság parancsolata:

„Ha úton vagytok a földön, nem róható föl vétkeketül, ha lerövidítitek az imádságot, amennyiben féltek, hogy a hitetlenek rosszat forralnak ellenetek. Bizony, a hitetlenek nyilvánvaló ellenségeitek.” (Az asszonyok szúra: 4/101)

„És ha te ó Mohamed, közöttük vagy ilyenkor, s te rendezed nekik az imádságot, akkor csak az egyik részük imádkozzon veled, s a fegyvereik legyenek a kezük ügyében! És ha földre borultak, akkor legyenek a fegyverek a hátuk mögött, és ha befejezték az imádságot, akkor egy másik részük jöjjön előre, amelyik még nem végezte el az imádságot. Végezzék el ők is az imádságot veled! Közben legyenek résen és fegyvereik legyenek a kezük ügyében! A hitetlenek szeretnék, ha nem figyelnétek fegyvereitekre és málhátokra, s akkor egyszerre rátok

törnének. Nem róható föl mindazonáltal vétkeitek, hogy leteszitek a fegyvereiteket abban az esetben, ha esőtől szenvedtek, vagy betegek vagytok. Am akkor is legyetek résen! Allah a hitetleneknek megalázó büntetést készített elő a túlvilágon.”(Az asszonyok szúra: 4/102)

B. Böjtölünk

A Böjtölés (szijám) minden muszlimra vonatkozó kötelesség, úgyszólván a testi formája az Istentiszteletnek. A böjt hatékony módja a személyiség megtisztulásának és a lélek megfegyvelésének. A Korán kinyilatkoztatása megjelöli a Ramazan (Ramadán) kezdetét. Tehát a Szent Könyvben írva vagyon a böjtölés kötelessége:

„Ti hívők! Előíratott nektek a böjtölés, amiként előíratott azoknak, akik előttetek éltek. Talán óvakodók (Tattakun) lesztek.” (A tehén szúra: 2/183)

A Böjtöt meghatározott számú napon át kell betartani, azaz egy hónapig. Azonban akinek alapos mentsége van, annak könnyítés engedélyezhető:

„Böjtöljete bizonyos számú napig! Ha valaki közületek beteg, vagy úton van, akkor azonos számú másik napig kell böjtölnie! Akik pedig képesek lennének böjtölni, de nem teszik (mert betegek), azok megváltással tartoznak, s ez egy szegénynek a tápláléka. Aki pedig önkéntesen jót cselekszik, az javára válik.” (A tehén szúra: 2/184)

A megadott könnyítések ellenére, ha van rá lehetőség, akkor a Böjt előnyt élvez mindennel szemben, mert ezzel a lehetőséggel elnyerhetjük azt, hogy a saját testünkön érezzük az éhséget és a személyiségünket megfegyveljük.

„Jobb nektek az, hogy böjtöljete, ha tudjátok ezt.” (A tehén szúra: 2/184)

Ez azt előfeltételezi, hogy a muszlimok a Böjtöt az egész Ramazan hónapban át betartják. Egyszer böjtölni és aztán máskor pedig ezt mellőzni, nos, ez igen komolytalan magatartásnak bizonyul és ellentétes az Istentisztelet magasztos követelményével szemben is. Egyébként figyelembe kell venni azt: hogy aki valós és törvényes megalapozottság nélkül idő előtt félbeszakítja a böjtölést, annak vezeklésként két egymást követő hónapban keresztül böjtölnie kell. A Böjt felajánlásának teljesüléséről így szól a Korán:

„Töltsétek hát be az előírt napok számát és magasztaljátok Allahot azért, hogy az igaz úton vezérelt benneteket! Talán hálások lesztek.” (A tehén szúra: 2/185)

Ha az ember azt gondolja, hogy a Korán az igaz útra vezérli az embereket, és úgy gondol rá, mint a jó és rossz megkülönböztetésében nyújtott segítségre attól fogva, hogy a Ramazan először a Földön megtartatott, akkor vetül igazán Fény ezen áldásos hónapok különleges jelentőségére. Ha teljes szívből fakadó őszinteséggel veszi figyelembe az ember a Parancsolatot és a Szabályokat, akkor a Böjt szerfelett előmozdítja az ember belső fejlődésében és kiforrásában való előrehaladását.

C. A szegényeknek való adakozás

Az egyik pénzügyi költségek formájában teljesítendő istentiszteleti kötelesség a szegényeknek való adakozás, adomány a Zakat. A jelentése már magában akkor érthetővé válik, ha az ember együtt ismétli az alábbi IMA megnevezett Parancsolatát:

„Végezzétek el az imádságot, adjátok meg a zakátot és védelmet keresve ragaszkodjatok Allahhoz!” (A zarándoklat szúra: 22/78)

A vagyontalanoknak igényük van efféle juttatásokra:

„hogy állhatatosak abban, és akinek a javaiban meghatározott része van a koldusnak és a szűkölködőnek,” (Al-Ma'arij: 23-25)

Ennek az adakozásnak az összege olyan formában kerül megállapításra, hogy a vagyonnal rendelkező tőkésnek a negyvened részét, illetve másképpen szólva 2.5 százalékát veszik alapul. Az itt szóban fogó összeg egy határozott igényt már meghalad:

„És kérdeznék téged: mit kell adakozniuk? Mondd: "A fölösleget. (El-'Efu)", (A tehén szúra: 2/219)

A szegényeknek való adakozás a muszlim testvériség alapfeltétele. A Zakat egy gazdasági alappal rendelkező istentiszteleti kötelesség, ami a társadalmi kiegyenlítettségről gondoskodik:

„Ám ha most megbánással fordulnak Allahhoz, elvégzik az imádságot és megadják zakátot, akkor testvéreitek ők a hitben.” (A bűnbánat szúra: 9/11)

Kiket illet meg az Adomány?

A kegyes Korán erről is ad felvilágosítást. Persze ismert helyen szerepel az Adomány fogalma (szadaka), a szűkölködőknek nyújtott segítség (zakat) gyakorlata, amivel a Próféták is gyakran éltek.

„Az adomány (szadaka) csak a szegényeket illeti meg és a szűkölködőket, és azokat, akik érte munkálkodnak, és azokat, akiknek a szíve szimpatizál az Iszlám iránt és a rabszolgák kiváltását és az adósokat és Allah útján és azokat, akik úton vannak. Allah rendelkezése ez.” (A bűnbánat szúra: 9/60)

Súlyos büntetés hullik a fejére annak, aki az Adományról megfélekedzik:

„akik nem adják meg a zakátot és akik nem hisznek a túlvilágban!” (A részletezettek szúra: 41/7)

„Akik azonban aranyat és ezüstöt halmoznak föl, és nem is költik el Allah útján, azoknak adj hírt arról, hogy fájdalmas büntetés vár rájuk, azon a napon, amikor fölizzanak e kincsek a

gyehenna tüzeben és homlokuk, oldaluk és hátuk megbélyegeztetik általuk, miközben azt mondják nekik: "Ez az, amit fölhalmoztatok magatoknak. Ízleljétek hát meg, amit fölhalmoztatok!" (A bűnbánat szúra: 9/34-35)

Sok Korán vers foglalkozik az Adomány kérdéskörével. Az itt elhangzó verssor csak egy kérdést említ, a Próféták hagyományai és a Megmérettetés, illetve Magasztosság fölötti igazságszolgáltatás itt nincs tárgyalva.

„Aki hitetlen az maga vallja kárát. Allah senkire sem szorul rá a teremtményei közül.”
(Imrán nemzetség szúra: 3/97)

Tiltások Zarándoklat idején:

„A Zarándoklat az ismert hónapokban történik. Aki kötelezően magára vállalja e hónapokban a Zarándoklat elvégzését, annak a Zarándoklat idején tilos a szeretkezés (refesz), a kihágás (Fuszúk) és a torzsalkodás (Dzsidel)! Ha valami jót cselekszettek, arról Allahnak tudomása van. Lássátok el magatokat útravalóval! Ám a legjobb útravaló az Allah szerinti óvatosság (At-takua). Óvakodjatok a parancsaimmal ti, akik rendelkeztek ésszel.” (A tehén szúra: 2/197)

A Zarándoklat Fő okai:

„hogy tanúbizonyságot tegyenek a hasznokról, melyekre szert tesznek azok révén, és említsék meg Allah nevét meghatározott számú napon minden egyes jószág levágásakor, amelyekkel mi láttuk el őket! És egyetek belőle és adjatok enni annak, aki szűkölködik és szegény! Aztán vessenek véget elhanyagolt állapotuknak (Tafaszahum), teljesítsék fogadalmaikat és végezzék el a körbejárást az ősrégi Ház körül!” (A zarándoklat szúra: 22/28-29)

II.

A Kérő Ima (DUA)

A szabad, előre megszabott szöveg nélküli Kérő Ima (dua) van egy olyan ima, mely Istené, ebben az imában az ember a szívét teljes őszinteséggel kitarja a Teremtője felé és közvetlen kapcsolatot vesz fel Ővele. A kötelező istentiszteletek, mint a Szertartási Ima (namaz, salat), Böjt (szijám) zarándoklat, Szegényeknek való Adakozás kívül állnak a kötetlen vallásgyakorlás körén (lévén hogy megszabott formákat kell követni), de amikor szükségét érezzük annak, hogy Istent megkérjük valamire, a Könyörgésünket előadjuk Neki, a Bánatunkat elpanaszoljuk Neki, akkor mégis csak ezen kötetlen formák Isten felé sugárzott Hálánkról tanúskodnak.

Az Ima egyébként is nagy szerepet játszik a lelki fejlődésben való előrehaladás útján.

D. A ZARÁNDOKLAT IS EGY KÖTELESSÉG

A Zarándoklat cselekedete egy istentiszteleti kötelesség, ami némiképp fizikai és pénzügyi kiadások útján kerül teljesítésre. Ez amiatt van, mert – egyszer az életben – kötelező erővel azokra vonatkozik, akik mind testi adottságban-egészségileg, mind anyagilag olyan helyzetbe kerülnek, hogy ezt a kötelességet teljesíthessék. A Zarándoklat révén a muszlim ember megkapja azt a lehetőséget, hogy egyszer az életben a Fivéreivel és Nővéreivel minden borszínre vagy nyelvre való tekintet nélkül hitvallást tegyen Istenben való hitük azonosságáról. Ezen közösség nyelve a Hit. A muszlim ember Fivérével és Nővéreivel a Hit nyelvén keresztül érteti meg magát. Megkapja a lehetőséget arra, hogy megértse - egy kis képzelőerőt társítva a Feltámadás napjához - azt a nagy emberi jóindulatot, ami úgy borul majd rá, mint egy elbájoló szemfedőhöz hasonló viselet. A Zarándoklat a muszlimok számára olyan, mint egy a világ minden részéről összeseregglők évenkénti gyűlése, amit mindig a következő évi összejövetel óhajával a szívükben zárnak le. Mégis megmarad a minden emberrel azonos követendő Cél közös gondolata, akár egy minden látszólagos különbséget megszüntető egyszerű öltözet szimbóluma.

Így Isten kinyilvánította a Zarándoklat kötelességét:

„Az első Ház, amelyet emeltek az embereknek, Mekkában van, áldott ez a Ház és útmutatás a világmindenségnek” (Imrán nemzetsége szúra: 3/96)

„És hirdesd ki az emberek között a zarándoklatot, hogy jöjjenek hozzád gyalogszerrel, vagy mindenféle sovány tevén, amelyek számtalan mélyen fekvő ösvényről jönnek elő,” (A zarándoklat szúra: 22/27)

„As-Szafa és Al-Marua Allah szertartáshelyei. Ha valaki elvégzi a Zarándoklatot (Hadzs) a Házhhoz, vagy Umrát tesz, nem követ el vétséget, ha elvégzi körülöttük a rituális körbejárást. Ha valaki önként jót cselekszik, azért Allah hálás és Tudó.” (A tehén szúra: 2/158)

Ábrahám helyén vannak érhető jelek. És aki oda belép, az bizonyosságot nyer. És az embereknek kötelességük Allah felé a Zarándokút megtétele a Házhhoz, aki az Úton Őhozzá járul annak lelkében és testi Egészségben kiemelkedő fejlődés jut osztályrészül. Az ismert biológus Alexis Carel arról ír az „Ima” című könyvében, hogy az Imádság által az ember különféle betegségekből is képes meggyógyulni. Ha az ember megfontolja azt, hogy a Párizsi Egyetem Gyógyászati fakultásán 1858 óta a dél francia városkában Lourdesban végzett vizsgálataiban az Ima lehetséges hatásainak kimutatásán eredményesen dolgoznak, akkor világossá válik az, hogy milyen szerepet játszik ez a jelenség teljesen gyógyászati szempontból megvizsgálva.

A kötetlen Kérő Ima előfeltételei is biztosan ismertek, amely ima igen valószínűen meghallgattatást nyer.

A Korán megígéri: Istennél meghallgattatásra találnak az imákat

„Ha az szolgálaim kérdeznek téged Felőlem, akkor én közel vagyok hozzájuk és felelek annak a fohászára, aki hozzám fohászkodik. Hallgassanak hát ők is az én hívásomra és higgyenek bennem! Talán az igaz úton fognak haladni.” (A tehén szúra: 2/186)

Isten megígéri, az imák meghallgattnak:

De csak abban az esetben, ha az ember Istennek teljes alázattal és tiszta szívvel adja elő kéréseit. Eképp szól Mohamed Próféta: „A Kérő Ima a Hívók Fegyvere, a Hit Oszlopa, Ég és Föld Fénye”. A könyörgő ember minden akadályt elhárít, ami Isten és ember között fennáll, a lelke Ura előtt megnyílik és közvetlen közelébe lép általa. Az emberben mindig bizonyosság kell hogy legyen akkor, amikor Szükségben van, így kell Istenhez fordulnia. Vannak olyan időpontok, amikor az imádkozó ember különleges jóakaratot nyerhet el az elmélyülés által: az éjféli, a pirkadat, a hálaadás (kandil), a péntek és éjjelei valamint az ünnepnapok. Különösen említésre méltó még az ember Istene előtti leborulásának állapota (szidzsád), amikor legközelebb van Teremtőjéhez.

Az imádság alatt az ember szívének nem szabad figyelmetlenné lennie, hanem teljesen Istennél kell lennie, mert egy nem teljes szívből Istenre összpontosító ima nem talál meghallgatásra. Az embernek imádság alatt nem szabad a fejét, illetve az arcát felfelé fordítania (így az ember istent egy határozott szférában keresné). Szintén nem szabad az Ima meghallgatásában kételkednie, és ha elcsüggedt, akkor kételkedve lemondania az imádságról. Az embernek természetesen figyelembe kell vennie azt is, hogy az imádság során ne kérjen olyat, ami tiltott (haram) és bűnös (günah) dolog.

A Korán által ajánlott Kérő Imádság:

„Urunk! Ne támassz tévelygést a mi szívünkben, miután már az igaz útra vezettél bennünket! És ajándékozz meg minket a kegyelmeddel. Hiszen te vagy az ajándékozó.” (Imrán nemzettsége szúra: 3/8)

„Allah nem terhel meg senkit sem súlyosabb teherrel, mint aminek elviselésére képes. Urunk! Ne haragudj ránk, ha feledékenyek voltunk, vagy hibáztunk! Urunk! Ne tégy reánk olyan súlyos terhet, mint amelyet azokra tettél, akik mielőttünk éltek! Urunk! Ne terhelj meg minket olyasvalomival, amire elégtelen a mi erőnk! Légy velünk elnéző, bocsáss meg és irgalmazz nekünk! Te vagy a mi gyámolítónk. Segíts minket a hitetlenek népe ellen!”
(A tehén szúra: 2/286)

„Urunk! Mi hallottunk egy igehirdetőt, aki a hitre szólított kiáltván: 'Higgyetek Uratokban!' És mi hittünk. Bocsásd meg a mi bűneinket, és boríts feledést a mi rossz cselekedeteinkre és szólíts minket magadhoz a tisztahitűekkel!” (Imrán nemzettsége szúra: 3/193)

„Urunk! Add meg nekünk azt, amit küldötteid által megígértél nekünk! És ne boríts minket örök szégyenbe a Feltámadás Napján! Bizony te nem szeged meg az ígéretet.”
(Imrán nemzettsége szúra: 3/194)

„Urunk! Vértess föl minket türelemmel és végy magadhoz minket úgy, hogy muszlimok vagyunk!” (A magaslatok szúra 7/126)

„Urunk! Te tudod, mit rejtünk el és mit nyilvánítunk ki. Allah előtt nem rejtőzhet el semmi, sem a földön, sem az égben.” (Ibrahim szúra: 14/38)

„Uram! Add meg, hogy elvégezzem az imádságot én és egyesek leszármazottaim között! Urunk! És fogadd el a fohászatot! Urunk! Bocsáss meg nékem és szüleimnek és a hívőknek azon a napon, amikor beáll a leszámolás!” (Ibrahim szúra: 14/40-41)

„Vannak azonban olyanok közöttük, akik azt mondják: "Urunk! Résztess minket jóban az evilágon és résztess jóban a túlvilágon is, és óvjál meg minket a Pokol tüzének kínjától!"” (A tehén szúra: 2/201)

Az ehhez hasonló szóhasználatú imákat bőséggel tartalmaz a Kegyes Korán. Figyelemre méltó, hogy ezen könyörgések nem a tulajdon és a birtoklás kivívását célozzák meg, hanem az evilági és a túlvilági boldogságot. És ezek után ezen imádságok – Ábrahám Próféta imája szintén – arra sem vonatkoznak, hogy az ember a személyes jólétét és boldogulását találja meg velük, hanem minden emberhez szólnak azért, hogy szép példát szolgáltassanak az iszlám erkölcs alapvető eleméről, Az Önzetlenségről.

3. RÉSZ

ERKÖLCSI TANÍTÁS

A Próféta – Példa az emberiség legnemesebbjére:

„Bizony nagy erkölcsi érzületű vagy.” (Az írotoll szúra:68/4)

Az iszlám erkölcsiség morális hősök példaképeiből épül fel.

Ezért:

A Próféta a mi legnagyobb példaképünk:

„Allah küldöttében pedig szép példaképek van - annak, aki reményét Allahba és a Végső Napba vetette és gyakorta megemlékezik Allahról.” (A klánok szúra:33/21)

Az iszlám erkölcsiség alapfeltétele a Hit:

„Add hírül azoknak, akik hisznek, és igaz cselekedeteket cselekszenek, hogy a túlvilágon kertjeik lesznek, amelyek alatt patakok folynak.” (A tehén szúra: 2/25)

További alapfeltétel, hogy a Hitvallás megjelenjen tetteinkben is:

„A korra. Az emberek vesztesek, kivéve azok, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek és az igazságot és az állhatatosságot kötik egymás lelkére.” (A délután szúra: 103/1-3)

És végül a szavakból tettek lesznek:

„Ti hívők! Miért mondjátok azt, amit nem tesztek?” (A sorok szúra: 62/1)

„Fölöttébb gyűlöletes Allah szemében az, hogy azt mondjátok, amit nem tesztek.”
(A sorok szúra:61/3)

„Üdvösségre akarjátok fölszólítani az embereket, s ugyanakkor elfeledkeztek magatokról, holott olvassátok az írást? Nem tértek-e vissza az eszetekhez?” (A tehén szúra: 2/44)

Olyan embert nem fogad el az iszlám, akinek szavai nem egyeznek a tetteivel. A muszlim ember feltétlenül úgy cselekszik, hogy a saját tetteit és magatartását mások számára is követendő példa legyen: csak a Jó példa adhat eredményesen nyomatékot a Tanár, az Apa, az Anya szavainak. Hiszen ha egy Apa aki maga is alkoholt fogyaszt, miképpen követelhetné meg a gyermekétől azt, hogy hagyjon fel az alkohol fogyasztásával, ez egy olyan kíváncsi, amiben nem várhatunk eredményesen hatást. Ez az Alap, amivel kapcsolatban a Prófétánk a kijelentését tette, amikor Isten megmenekítette a haszontalan tudástól. Az iszlám nézet szerint valaminek az ismeretének birtokában lenni, valamit tudni, még nem jelent egyet az erkölcsiséggel. Az rossz úton jár, aki tud valamit, azonban nem ezen tudásának megfelelően viselkedik. Ha a Tudásunk nem képes arra, hogy a rossz tetteinket kordában tartsa, akkor valójában ez a tudás nem más, mint hasznavehetetlen ballaszt:

„Akik a Tórát hordatták, de aztán nem hordták, azok hasonlatosak a számárhoz, amely könyveket cipel.” (A péntek szúra:62/5)